

คู่มือการปฏิบัติงาน
เพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน
โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์
ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔

งานตรวจสอบภายใน / งานนิติการ
โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์

คำนำ

กระทรวงสาธารณสุข ได้กำหนดมาตรการในการป้องกันและปราบปรามในการทุจริต ๓ป ๑ค คือ การปลูกจิตสำนึกการป้องกันการปราบปรามและการสร้างเครือข่าย มุ่งเน้นการป้องกันการทุจริตผ่านกระบวนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการป้องกันการทุจริต

โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ ได้ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาข้อปฏิบัติ และอุปสรรคที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน จึงได้จัดทำคู่มือผลประโยชน์ทับซ้อนอย่างง่าย สามารถรับรู้เข้าใจและหยุดพฤติกรรมที่เป็นเรื่องทับซ้อนเพื่อเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลใช้เป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในกฎระเบียบของทางราชการ ดำรงตนด้วยความเที่ยงธรรม คงไว้ซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นข้าราชการ / บุคลากรของรัฐ ไม่ใช่อำนาจตำแหน่งหน้าที่ แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

งานตรวจสอบภายในและงานนิติการ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนของโรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร บุคลากรทุกคน ทุกระบบ รวมทั้งผู้ที่สนใจศึกษาแนวทางการปฏิบัติงาน เพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนในการบริหารงาน และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โปร่งใส สุจริต และเป็นไปเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง

งานตรวจสอบภายในและงานนิติการ
โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์

สารบัญ

คำนำ

หน้า

บทที่ ๑ ความหมายของผลประโยชน์ทับซ้อน

๑ - ๔

บทที่ ๒ กระบวนการทางความคิด (Mind Set)

๕ - ๖

บทที่ ๓ หลักการการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

๗ - ๙

บทที่ ๔ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

๑๐ - ๑๕

บทที่ ๕ MOPH code of Conduct

๑๖ - ๒๐

บทที่ ๖ ประกาศเจตจำนงของโรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์

๒๑ - ๒๒

บทที่ ๗ บทลงโทษ

๒๓ - ๒๙

บทที่ ๑

ความหมายของผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interests)

๑. ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interests) คืออะไร

ผลประโยชน์ทับซ้อนหรือความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่รัฐปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วน ตนหรือพวกพ้องเป็นหลัก ซึ่งถือเป็นความผิดเชิงจริยธรรม และเป็นความผิดขั้นแรกที่จะนำไปสู่การทุจริต

๒. ความหมายของสำนักงาน ก.พ.

สถานการณ์หรือการกระทำของบุคคล (ไม่ว่าจะเป็นนักการเมือง ข้าราชการ พนักงานบริษัท ผู้บริหาร) มีประโยชน์ส่วนตนเข้ามาเกี่ยวข้องจนส่งผลกระทบต่อ การตัดสินใจหรือการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนั้น การกระทำดังกล่าวอาจเกิดขึ้นโดยรู้ตัว หรือไม่รู้ตัว ทั้งเจตนาหรือไม่เจตนา หรือบางเรื่องเป็นการปฏิบัติสืบทอดกันมา จนไม่เห็นว่าเป็นสิ่งผิดแต่อย่างใด พฤติกรรมเหล่านี้ เป็นการกระทำความผิดทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะ (ประโยชน์ส่วนรวม) แต่กลับตัดสินใจปฏิบัติ หน้าที่โดยคำนึงถึงประโยชน์ ของตนเองหรือพวกพ้อง

๓. แนวคิดของนักวิชาการ

แนวคิดของนักวิชาการ ให้ความหมายของผลประโยชน์ทับซ้อนไว้ ๔ ประการ ดังนี้

๓.๑ ความหมายอย่างกว้าง หมายรวมถึง การปฏิบัติงานตามตำแหน่งหน้าที่ที่ รับผิดชอบอย่างเป็นทางการ ต่อหน่วยงานหรือองค์การหรือต่อส่วนรวม แต่ดำเนินการ ตัดสินใจปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของตนเอง ครอบครัว และเพื่อนฝูง

๓.๒ ผลประโยชน์ทับซ้อนสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งในหน่วยงานภาครัฐ องค์กรธุรกิจ สถานบัน การศึกษา องค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรวิชาชีพต่าง ๆ โดยสามารถเกิดขึ้นได้ ทั้งในระดับนโยบายของชาติ หน่วยงานราชการ และองค์กรในระดับท้องถิ่น ดังนั้น ผลประโยชน์ทับซ้อนจึงมีมูลค่าความเสียหายตั้งแต่ไม่กี่ร้อยบาท ไปจนถึงนับหมื่นล้านบาท และในบางกรณีความเสียหายมิได้ ปรากฏออกมาในรูปของที่เป็นวัตถุโดยตรง แต่ยังรวมถึง ผลประโยชน์ที่มีใช้วัตถุอีกด้วย

๓.๓ ผลประโยชน์ทับซ้อนมิได้จำกัดอยู่เฉพาะผลประโยชน์ของบุคคลเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการมีอคติ ในการตัดสินใจหรือ ตาเนินการอันมุ่งตอบสนองต่อผลประโยชน์ของ หน่วยงานอีกหน่วยงานด้วย เช่น การที่บุคคล ดำรงตำแหน่งซ้อนกันทั้งสองหน่วยงาน อันก่อให้เกิดการทำบทบาทที่ขัดแย้งกัน และมีการใช้อำนาจหน้าที่ของ หน่วยงานหนึ่ง ไปปรับใช้ผลประโยชน์ของอีกหน่วยงานหนึ่ง

๓.๔ “ การฉ้อราษฎร์บังหลวง ” และ “ การคอร์รัปชันเชิงนโยบาย ” (Policy Corruption) ต่างก็เป็นรูปแบบหนึ่งของผลประโยชน์ทับซ้อน เนื่องจากทั้งสองรูปแบบต่างเป็นการใช้ตำแหน่งหน้าที่สำหรับ มุ่งตอบสนองต่อผลประโยชน์ส่วนตัวหรือพรรคพวก

๔. มูลเหตุปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อน

ปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อนเกิดจากการพัฒนาการทางการเมืองไทยเปลี่ยนไปจากเดิม ที่นักการเมืองและนักธุรกิจเป็นบุคคลคนละกลุ่มกัน กล่าวคือ ในอดีตนักธุรกิจต้องพึ่งพิงนักการเมือง เพื่อให้ให้นักการเมืองช่วยเหลือสนับสนุนธุรกิจของตน ซึ่งในบางครั้งสิ่งที่นักธุรกิจต้องการนั้นมิได้รับการตอบสนอง จากนักการเมืองทุกครั้งเสมอไป นักธุรกิจก็ต้องจ่ายเงินจำนวนมากแก่นักการเมือง ในปัจจุบันนักธุรกิจจึงใช้วิธีการ เข้ามาเล่นการเมืองเอง เพื่อให้ตนเองสามารถเข้ามาเป็นผู้กำหนดนโยบายและออกกฎหมายต่าง ๆ ในสังคมได้ และที่สำคัญ คือ ทำให้ข้าราชการต่าง ๆ ต้องปฏิบัติตามคำสั่ง

๕. ผลประโยชน์ทับซ้อนภาษาไทยใช้อยู่ ๓ อย่าง

๑. ความขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม
๒. ผลประโยชน์ทับซ้อน
๓. ผลประโยชน์ขัดกัน

๖. นิยามศัพท์และแนวความคิด

๖.๑ ผลประโยชน์ส่วนตน (Private interest)

“ผลประโยชน์ส่วนตน” คือ สิ่งใด ๆ ที่มีผลต่อบุคคล / กลุ่ม ไม่ว่าจะในทางบวกหรือทางลบ ซึ่งผลประโยชน์ส่วนตน ไม่ได้ครอบคลุมเพียงผลประโยชน์ด้านการงานหรือธุรกิจของเจ้าหน้าที่ แต่รวมถึงคนที่ติดต่อสัมพันธ์ด้วย เช่น เพื่อน ญาติ คู่แข่ง ศัตรู เมื่อใดเจ้าหน้าที่ประสงค์จะให้คนเหล่านี้ได้หรือเสียประโยชน์ เมื่อนั้นก็ถือว่า มีเรื่องผลประโยชน์ส่วนตนมาเกี่ยวข้อง

ผลประโยชน์ส่วนตน มี ๒ ประเภท คือ ที่เกี่ยวกับเงิน (pecuniary) และที่ไม่เกี่ยวกับเงิน (non - pecuniary)

๖.๑.๑ ผลประโยชน์ส่วนตนที่เกี่ยวกับเงิน

ไม่ได้เกี่ยวกับได้มาซึ่งเงินทองเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวกับการเพิ่มพูนประโยชน์หรือปกป้องการสูญเสียของสิ่งที่มีอยู่แล้ว เช่น ที่ดิน หุ่น ตำแหน่งในบริษัทที่รับงานจากหน่วยงาน รวมถึงการได้มาซึ่งประโยชน์อื่น ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในรูปตัวเงิน เช่น สัมปทาน ส่วนลด ของขวัญ หรือของที่แสดงน้ำใจไมตรีอื่น ๆ

๖.๑.๒ ผลประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวกับเงิน

เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ครอบครัวหรือกิจกรรมทางสังคมวัฒนธรรมอื่น ๆ เช่น สถาบันการศึกษา สมาคม ลัทธิ แนวคิด มักอยู่ในรูปความลำเอียง / อคติ / เลือกที่รักมักที่ชัง และมีข้อสังเกตว่า แม้แต่ความเชื่อ / ความคิดเห็นส่วนตัวก็จัดอยู่ในประเภทนี้

๖.๒ หน้าที่สาธารณะ (public duty) หน้าที่สาธารณะ

“หน้าที่สาธารณะ” หน้าที่สาธารณะของผู้ที่ทำงานให้ภาครัฐ คือ การให้ความสำคัญอันดับต้นแก่ประโยชน์สาธารณะ (public c interest) คนเหล่านี้ไม่จำกัดเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งระดับท้องถิ่น และระดับประเทศเท่านั้น แต่ยังรวมถึงคนอื่น ๆ ที่ทำงานให้ภาครัฐ เช่น ที่ปรึกษา

๖.๓ ผลประโยชน์สาธารณะ

“ผลประโยชน์สาธารณะ” คือ ประโยชน์ของชุมชนโดยรวมไม่ใช่ผลประโยชน์ของปัจเจกบุคคล และไม่ใช่ผลประโยชน์ของกลุ่มคนการระบุผลประโยชน์สาธารณะไม่ใช่เรื่องง่ายแต่ในเบื้องต้นเจ้าหน้าที่ภาครัฐสามารถให้ความสำคัญอันดับต้น ๆ ได้แก่

- ทำงานตามหน้าที่ตามกรอบและมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ
- ระบุผลประโยชน์ทับซ้อนที่ตนเองมีหรืออาจจะมีและจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ
- ให้ความสำคัญอันดับต้นแก่ผลประโยชน์สาธารณะมีความคาดหวังว่าเจ้าหน้าที่ต้องจำกัดขอบเขตที่ประโยชน์ส่วนตนจะมามีผลต่อความเป็นกลางในการทำหน้าที่
- หลีกเลี่ยงการตัดสินใจหรือการทำหน้าที่ที่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
- หลีกเลี่ยงการกระทำ/กิจกรรมส่วนตนที่อาจทำให้คนเห็นว่าได้ประโยชน์จากข้อมูลภายใน
- หลีกเลี่ยงการใช้ตำแหน่งหน้าที่หรือทรัพยากรของหน่วยงานเพื่อประโยชน์ส่วนตน
- ป้องกันข้อครหาว่าได้รับผลประโยชน์ที่ไม่สมควรจากการใช้อำนาจหน้าที่
- ไม่ใช้ประโยชน์จากตำแหน่งหรือข้อมูลภายในที่ได้ขณะอยู่ในตำแหน่งขณะจะไปหาตำแหน่งงานใหม่

๗. ผลประโยชน์ทับซ้อน (conflict of Interests)

๗.๑ องค์กรสากล

“องค์การสากล” คือ Organization for Economic Cooperation and Development (OECD) นิยามว่าเป็นความทับซ้อนระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ทับซ้อนมี ๓ ประเภทคือ

๗.๑.๑ ผลประโยชน์ทับซ้อนที่เกิดขึ้นจริง (actual) มีความทับซ้อนระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและสาธารณณะเกิดขึ้น

๗.๑.๒ ผลประโยชน์ทับซ้อนที่เห็น (Perceived & apparent) เป็นผลประโยชน์ทับซ้อนที่คนเห็นว่ามีแต่จริง ๆ อาจไม่มีก็ได้ ถ้าจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนประเภทนี้อย่างขาดประสิทธิภาพ ก็อาจนำมาซึ่งผลเสียไม่น้อยกว่าการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนที่เกิดขึ้น ข้อนี้แสดงว่าเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอแต่จะต้องประพฤติตนอย่างมีจริยธรรมเท่านั้น แต่ต้องทำให้คนอื่น ๆ รับรู้และเห็นด้วยว่าไม่ได้รับประโยชน์เช่นนั้นจริง

๗.๑.๓ ผลประโยชน์ทับซ้อนที่เป็นไปได้ (Potential) ผลประโยชน์ส่วนตนที่มีในปัจจุบันอาจจะทับซ้อนกับผลประโยชน์สาธารณณะได้ในอนาคต

๗.๒ หน้าที่ทับซ้อน (conflict of duty) หรือผลประโยชน์เบียดเบียนกัน (competing interests)

มี ๒ ประเภท

๗.๒.๑ ประเภทแรกเกิดจากการที่เจ้าหน้าที่มีบทบาทหน้าที่มากกว่าหนึ่งเช่นเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานและคณะกรรมการด้านระเบียบวินัยประจำหน่วยงานด้วยปัญหาจะเกิดเมื่อไม่สามารถแยกแยะบทบาทหน้าที่ทั้งสองออกจากกันได้ อาจทำให้การทำงานไม่มีประสิทธิภาพหรือแม้กระทั่งเกิดความผิดพลาดหรือผิดกฎหมายปกติหน่วยงานมักมีกลไกป้องกันปัญหานี้โดยแยกแยะบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ ให้ชัดเจนแต่ยังมีปัญหาได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหน่วยงานที่มีอัตรากำลังคนน้อย หรือมีเจ้าหน้าที่บางคนเท่านั้นที่สามารถทำงานบางอย่างที่คนอื่น ๆ ทำไม่ได้ คนส่วนใหญ่ไม่ค่อยห่วงปัญหานี้กัน เพราะดูเหมือนไม่มีเรื่องผลประโยชน์ส่วนตนมาเกี่ยวข้อง

๗.๒.๒ ประเภทที่สองเกิดจากการที่เจ้าหน้าที่มีบทบาทหน้าที่มากกว่าหนึ่งบทบาทและการทำบทบาทหน้าที่ในหน่วยงานหนึ่งนั้นทำให้ได้ข้อมูลภายในบางอย่างที่อาจนำมาใช้เป็นประโยชน์แก่การทำบทบาทหน้าที่ให้แก่อีกหน่วยงานหนึ่งได้ผลเสียคือถ้านำข้อมูลมาใช้ก็อาจเกิดการประพฤติมิชอบหรือ ความลำเอียง/อคติต่อคนบางกลุ่ม

ควรถือว่า หน้าที่ทับซ้อนเป็นปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อนด้วย เพราะว่ามีหลักการจัดการแบบเดียวกัน คือ การตัดสินใจทำหน้าที่ต้องเป็นกลาง และกลไกการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนก็สามารถนำมาจัดการกับหน้าที่ทับซ้อนได้

๘. ผลประโยชน์ส่วนรวมหรือผลประโยชน์สาธารณณะ (Public Interests) หมายถึง สิ่งใดก็ตามที่ให้ประโยชน์สุขแก่บุคคลทั้งหลายในสังคมและประโยชน์สาธารณณะยังหมายถึงหลักประโยชน์ต่อมวลสมาชิกในสังคม

๙. ความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม (Conflict of Interests)

การขัดกันแห่งผลประโยชน์ หรือผลประโยชน์ขัดกัน (Conflict of interest) คือ สถานการณ์ที่บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งอันเป็นที่ไว้วางใจ เช่น ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงในองค์กร ผู้ประกอบวิชาชีพสาธารณสุข เป็นต้น ต้องเลือกระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ในวิชาชีพ ซึ่งทำให้ตัดสินใจยากในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากอคติได้ การขัดกันแห่งผลประโยชน์นี้สามารถเกิดขึ้นได้ แม้ไม่ส่งผลทางจริยธรรมหรือความไม่เหมาะสมต่าง ๆ และสามารถทำให้ทุเลาเบาบางลงได้ด้วย การตรวจสอบโดยบุคคลภายนอก

การขัดกันแห่งผลประโยชน์ มิได้ปรากฏแต่ในทางวิชาชีพเท่านั้น แต่ยังสามารถเกิดขึ้นได้ในกรณี queบุคคลมีบทบาทหลากหลายและบทบาทเหล่านั้นก็เกิดขัดกันเอง

รูปแบบการขัดกันแห่งผลประโยชน์ที่ปรากฏมากที่สุด การขัดกันแห่งผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจส่วนตัว เป็นกรณีที่ผลประโยชน์สาธารณะสุกกับผลประโยชน์ส่วนตัวเกิดอยู่กับคนละฟาก เช่น ประเด็นเกี่ยวกับผลประโยชน์ในธุรกิจที่เป็นเจ้าของเป็นการส่วนตัว การขัดกันแห่งผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจภายนอก เป็นกรณีที่บุคคลมีส่วนเกี่ยวข้องในธุรกิจการงานหลายอย่าง โดยมีธุรกิจการงานหลัก ๆ ของตนเองอยู่แล้ว และผลประโยชน์ในการงานหลักเกิดอยู่กับคนละฟากกับผลประโยชน์ในการงานรอง การขัดกันแห่งผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับเครือญาติ เป็นกรณีที่เครือญาติจะเข้ามามีบทบาทในธุรกิจการงานของตน หรือกรณีที่ธุรกิจการงานของตนจะต้องใช้บริการใด ๆ จากธุรกิจการงานของญาติ อาจทำให้ตนเกิดเห็นแก่ประโยชน์ส่วนครอบครัวหรือเครือญาติ และกระทำการทุจริตต่อธุรกิจการงานของตนได้ ในหลาย ๆ หน่วยงานจึงมีการกำหนดมิให้เจ้าหน้าที่ของตนประกอบธุรกิจกับเครือญาติของของตัวเอง การขัดกันของผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับมิตรสหาย เป็นกรณีที่บุคคลจะเข้าทำธุรกิจการงานกับมิตรสหายของตน คล้าย ๆ กับกรณีของเครือญาติดังกล่าว

การที่บุคคลในฐานะพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ใช้ตำแหน่งหรืออำนาจหน้าที่ในการแสวงหาประโยชน์แก่ตนเอง กลุ่มหรือพวกพ้อง ซึ่งเป็นการละเมิดทางจริยธรรม และส่งผลกระทบต่อความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะ คำอื่นที่มีความหมายถึงความขัดแย้งกันแห่งผลประโยชน์ส่วนตนและส่วนรวม ได้แก่ การมีผลประโยชน์ทับซ้อนความขัดกันระหว่างผลประโยชน์ของผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะและรวมถึงคอร์รัปชัน เจริญนโยบายคอร์รัปชันสี่เทา

พฤติกรรมไม่เหมาะสมอย่างอื่น บางทีก็จัดเข้าพวกเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ได้ เช่น การรับสินบน ซึ่งอาจจัดเข้าเป็นการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่อีกประเภทหนึ่งด้วยก็ได้ ตลอดจนการใช้อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน ทรัพยากร หรือบุคลากรของหน่วยงานของตน เพื่อประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งก็อาจจัดเข้าเป็นการฉ้อโกงได้อีกประเภทหนึ่งด้วย

รูปแบบความขัดแย้งระหว่าง ประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม

- การรับผลประโยชน์ต่างๆ
(Accepting Benefits)

รับของขวัญ/เงินสนับสนุน/
เงินบริจาคจากลูกค้า
ของหน่วยงาน

- การทำธุรกิจกับตัวเอง
(Self-Dealing) หรือเป็น
คู่สัญญา (Contracts)

มีส่วนได้เสียในสัญญา
ที่ทำกับหน่วยงานต้นสังกัด

- การทำงานหลังออกจาก
ตำแหน่งหน้าที่สาธารณะหรือ
หลังเกษียณ (Post-Employment)

ลาออกจากหน่วยงาน
เพื่อไปทำงานในหน่วยงาน
ที่ดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกัน

การปฏิบัติงานแบบใช้ระบบคิดฐานสอง (Digital)

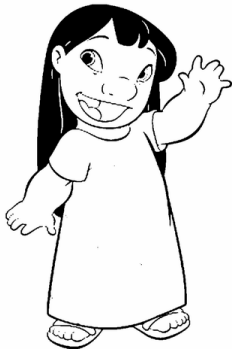
การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีระบบการคิดที่สามารถแยกออกอย่างชัดเจนว่า สิ่งไหน สิ่งไหนผิด สิ่งไหนทำได้ สิ่งไหนทำไม่ได้ สิ่งไหนคือประโยชน์ส่วนตัว ส่วนไหน คือ ประโยชน์ส่วนรวม ไม่นำมาปะปนกัน ไม่นำสิ่งของราชการมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน ไม่เบียดบังราชการ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมหรือ ของหน่วยงานเหนือกว่าประโยชน์ ของส่วนตัว ไม่แสวงหาประโยชน์จากตำแหน่งหน้าที่ราชการ ไม่รับทรัพย์สิน หรือ ประโยชน์อื่นใดจากการปฏิบัติหน้าที่ กรณีเกิดการขัดระหว่างประโยชน์ส่วนตนและ ประโยชน์ส่วนรวมจะยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก

Digital

การปฏิบัติงานแบบใช้ระบบคิดฐานสิบ (Analog)

Analog

การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐยังมีระบบการคิดที่นำประโยชน์ส่วนตนและ ประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกันไปหมด แยกแยะไม่ออกว่าสิ่งไหนคือประโยชน์ ส่วนตน สิ่งไหนคือประโยชน์ส่วนรวม นำสิ่งของราชการมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วน ตน เบียดบังราชการ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเหนือกว่าประโยชน์ส่วนรวมหรือ ของหน่วยงาน จะคอยแสวงหาประโยชน์จากตำแหน่งหน้าที่ราชการเพื่อตนเอง เครือญาติ หรือพวกพ้อง กรณีเกิดการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและ ประโยชน์ส่วนรวมจะยึดประโยชน์ส่วนตนเป็นหลัก

บทที่ ๓

หลักการการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

๑. หลักการ ๔ ประการ สำหรับการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

๑.๑ ปกป้องผลประโยชน์สาธารณะ : การปฏิบัติหน้าที่ไม่ให้ผลประโยชน์ส่วนตัวมาแทรกซ้อนรวมถึงความเห็นและทัศนคติส่วนตัว มีความเป็นกลาง ไม่มีอคติ ลำเอียง

๑.๒ สนับสนุนความโปร่งใสและพร้อมรับผิด : เปิดโอกาสให้ตรวจสอบ หรือการเปิดเผยผลประโยชน์ส่วนตัวหรือความสัมพันธ์ที่อาจมีผลการปฏิบัติหน้าที่

๑.๓ ส่งเสริมความรับผิดชอบส่วนบุคคลและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง : การปฏิบัติตนที่ยึดหลักคุณธรรมและความเป็นมืออาชีพของเจ้าหน้าที่ในการหลีกเลี่ยงผลประโยชน์ทับซ้อนโดยเฉพาะผู้บริหารต้องเป็นแบบอย่าง

๑.๔ สร้างวัฒนธรรมองค์กร สร้างสภาพแวดล้อมสนับสนุนหลีกเลี่ยงผลประโยชน์ทับซ้อน และสร้างวัฒนธรรมแห่งความซื่อสัตย์

๒. การจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

กรอบการทำงานนี้เป็นวิธีการกว้างๆ ไม่จำกัดอยู่กับรายละเอียดข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปพัฒนาเป็นรูปแบบการจัดการตามบริบทขององค์กรและกฎหมายได้มี ๖ ขั้นตอนสำหรับการพัฒนาและการปฏิบัติตามนโยบายการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

๒.๑ ระบุว่ามิผลประโยชน์ทับซ้อนแบบใดบ้างที่มักเกิดขึ้นในองค์กร

๒.๒ พัฒนานโยบายที่เหมาะสมรวมถึงกลยุทธ์การจัดการและแก้ไขปัญหา

๒.๓ ให้การศึกษาแก่เจ้าหน้าที่และผู้บริหารระดับต่างๆ รวมถึงเผยแพร่นโยบายการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนให้ทั่วถึงในองค์กร

๒.๔ ดำเนินการเป็นแบบอย่าง

๒.๕ สื่อสารให้ผู้มีส่วนได้เสียผู้รับบริการผู้สนับสนุนองค์กรและชุมชนทราบถึงความมุ่งมั่นในการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

๒.๖ บังคับใช้นโยบายและทบทวนนโยบายสม่ำเสมอ

๓. จุดเสี่ยงของผลประโยชน์ทับซ้อน

๓.๑ การปฏิสัมพันธ์กับภาคเอกชน

๓.๒ การทำสัญญาจัดซื้อจัดจ้าง

๓.๓ การตรวจตราเพื่อควบคุมคุณภาพมาตรฐานของการทำงาน

๓.๔ การอนุมัติ/อนุญาต การออกใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพ

๓.๕ การกระจายงบประมาณ

๓.๖ การปรับการลงโทษ

๓.๗ การให้เงินหรือสิ่งของช่วยเหลือผู้เดือดร้อน การตัดสินใจพิพาท

๓.๘ การรับของขวัญของกำนัลจากผู้ที่มาติดต่ออันเกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่

๔. แนวทางการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

“ **หลักธรรมาภิบาล** ” หรือเรียกว่า การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หลักธรรมรัฐ หรือ บรรษัทภิบาล ฯลฯ ซึ่งรู้จักกันในนาม “ **Good Governance** ” ที่หมายถึง การปกครองที่ เป็นธรรมนั้น ไม่ใช่แนวความคิดใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคม แต่เป็นการสะสมความรู้ที่เป็นวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกันเป็นสังคมของมวลมนุษยชาติเป็นพัน ๆ ปี ซึ่งเป็นหลักการเพื่อการอยู่ร่วมกันในบ้านเมืองและสังคมอย่างมีความสุข สามารถประสานประโยชน์และคลี่คลายปัญหาข้อขัดแย้งโดยสันติวิธีและพัฒนาสังคมให้มีความยั่งยืน

“ **หลักธรรมาภิบาล** ” มีองค์ประกอบที่สำคัญ ๖ ประการ ดังนี้

๔.๑ หลักนิติธรรม คือ การตรากฎหมาย กฎ ระเบียบข้อบังคับและกติกาต่าง ๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม ตลอดจนเป็นที่ยอมรับของสังคมและสมาชิก โดยมีการยินยอมพร้อมใจและถือปฏิบัติ ร่วมกันอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม กล่าวโดยสรุป คือ สถาปนา การปกครองภายใต้กฎหมาย มิใช่กระทำกันตามอำเภอใจหรืออำนาจของบุคคล

๔.๒ หลักคุณธรรม คือ การยึดถือและเชื่อมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยการรณรงค์เพื่อสร้างค่านิยมที่ดีงามให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์กร หรือสมาชิกของสังคมถือปฏิบัติ ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเสียสละ ความอดทน ขยัน หมั่นเพียร ความมีระเบียบวินัย เป็นต้น

๔.๓ หลักความโปร่งใส คือ การทำให้สังคมไทยเป็นสังคมที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา และสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้โดยการปรับปรุงระบบและกลไกการทำงานขององค์กรให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือเปิดให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก ตลอดจนมีระบบหรือกระบวนการตรวจสอบและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน และช่วยให้การทำงานของภาครัฐ และภาคเอกชนปลอดจากการทุจริตคอร์รัปชัน

๔.๔ หลักความมีส่วนร่วม คือ การทำให้สังคมไทยเป็นสังคมที่ประชาชนมีส่วนร่วม รับรู้ และร่วมเสนอความเห็นในการตัดสินใจสำคัญ ๆ ของสังคม โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนมีช่องทางในการเข้ามามีส่วนร่วม ได้แก่ การแจ้งความเห็น การไต่สวน การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ หรืออื่น ๆ และการผูกขาดโดยภาครัฐหรือโดยภาคธุรกิจเอกชน ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสามัคคีและความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและภาค ธุรกิจเอกชน

๔.๕ หลักความรับผิดชอบ ผู้บริหารตลอดจนคณะข้าราชการ ทั้งฝ่ายการเมืองและข้าราชการประจำ ต้องตั้งใจปฏิบัติภารกิจตามหน้าที่อย่างดียิ่ง โดยมุ่งให้บริการแก่ผู้มารับบริการ เพื่ออำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีความรับผิดชอบต่อความบกพร่องในหน้าที่การงานที่ตนรับผิดชอบอยู่ และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขได้ทันที

๔.๖ หลักความคุ้มค่า ผู้บริหารต้องตระหนักว่ามีทรัพยากรค่อนข้างจำกัด ดังนั้น ในการบริหารจัดการ จำเป็นจะต้องยึดหลักความประหยัดและความคุ้มค่า ซึ่งจำเป็นต้องตั้งจุดมุ่งหมายไปที่ผู้รับบริการหรือประชาชนโดยส่วนรวม

๕. แนวทางการปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

หลักธรรมาภิบาล และหลักคุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติงาน แนวทางการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ANTI CORRUPTION) หลักธรรมาภิบาล ในการบริหารองค์กร (Good Governance) หลักคุณธรรม จริยธรรม ในการปฏิบัติงาน การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ธรรมาภิบาล จะมีคำว่า integrity

ค่านิยมของข้าราชการ I am ready

I = Integrity มีศักดิ์ศรี (ยึดมั่นในความถูกต้อง สุจริต เที่ยงธรรม)

A = Activeness ขยันตั้งใจทำงาน (บริการ/แก้ไขปัญหาประชาชน)

M = Morality มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม

R = Relevance รู้ทันโลก ปรับตัวทันโลก ตรงกับสังคม

E = Efficiency มุ่งเน้นประสิทธิภาพ (คุณภาพ ดัชนี ประเมินผล)

A = Accountability รับผิดชอบต่อผลงาน ประชาชน

D = Democracy มีใจ/การกระทำ เป็น ประชาธิปไตย (มีส่วนร่วม โปร่งใส)

Y = Yield มีผลงาน มุ่งเน้นผลงาน เพื่อประโยชน์สุข ของประชาชน

I AM READY

Integrity	ทำงานอย่างมีศักดิ์ศรี
Activeness	ขยัน ตั้งใจ ทำงานเชิงรุก
Morality	มีศีลธรรม คุณธรรม
Relevancy	ปรับตัวได้ทันโลก
Efficiency	มุ่งเน้นประสิทธิภาพ
Accountability	รับผิดชอบต่อผลงาน ต่อสังคม
Democracy	มีใจและการกระทำ เป็นประชาธิปไตย
Yield	มีผลงาน มุ่งเน้นผลงาน

I AM READY

บทที่ ๔
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

๑. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ หมวด ๖ การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม

มาตรา ๑๒๖ นอกจากเจ้าพนักงานของรัฐที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ห้ามมิให้กรรมการผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และเจ้าพนักงานของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด ดำเนินกิจการดังต่อไปนี้

(๑) เป็นคู่สัญญาหรือมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งมีอำนาจไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบหรือดำเนินคดี

(๒) เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งมีอำนาจไม่ว่าโดยตรงหรือ โดยอ้อมในการกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบหรือดำเนินคดี เว้นแต่จะเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือ บริษัทมหาชนจำกัดไม่เกินจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๓) รับสัมปทานหรือคงถือไว้ซึ่งสัมปทานจากรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือ ราชการส่วนท้องถิ่น อันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน หรือเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือ บริษัทที่รับสัมปทานหรือเข้าเป็นคู่สัญญาในลักษณะดังกล่าว ในฐานะที่เป็นเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งมีอำนาจ ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบหรือดำเนินคดี เว้นแต่จะเป็นผู้ถือหุ้น ในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดไม่เกินจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๔) เข้าไปมีส่วนได้เสียในฐานะเป็นกรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทน พนักงานหรือลูกจ้างในธุรกิจของเอกชน ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้น สังกัดอยู่ หรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ ซึ่งโดยสภาพของผลประโยชน์ของธุรกิจของ เอกชนนั้นอาจขัดหรือแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวม หรือประโยชน์ทางราชการ หรือกระทบต่อความมีอิสระ ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้น

ให้นำความในวรรคหนึ่ง มาใช้บังคับกับคู่สมรสของเจ้าพนักงานของรัฐตามวรรคหนึ่งด้วย โดยให้ถือว่าการดำเนินกิจการของคู่สมรสเป็นการดำเนินกิจการของเจ้าพนักงานของรัฐ เว้นแต่เป็นกรณี ที่คู่สมรสนั้น ดำเนินการอยู่ก่อนที่เจ้าพนักงานของรัฐจะเข้าดำรงตำแหน่ง คู่สมรสตามวรรคสองให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด เจ้าพนักงานของรัฐที่มีลักษณะตาม (๒) หรือ (๓) ต้องดำเนินการไม่ให้มีลักษณะดังกล่าว ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เข้าดำรงตำแหน่ง

มาตรา ๑๒๗ ห้ามมิให้กรรมการ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง และผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ดำเนินการใดตามมาตรา ๑๒๖ (๔) ภายในสองปี นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๑๒๘ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด อันอาจคำนวณ เป็นเงินได้จากผู้ใด นอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เว้นแต่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด โดยธรรมจรรยา ตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุพการี ผู้สืบสันดาน หรือญาติที่ให้ตามประเพณีหรือตามธรรมเนียมจรรยาตามฐานานุกรม

บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐมาแล้วยังไม่ถึงสองปีด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒๙ การกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติในหมวดนี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

๒.ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และมีผลบังคับใช้แล้วตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือน พนักงานราชการ และลูกจ้างในสังกัดพลเรือนทุกตำแหน่งมีหน้าที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน ๑๐ ข้อ ตามที่ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนนี้ ได้กำหนดแนวทางให้ข้าราชการประพฤติปฏิบัติ รวม ๑๐ ข้อ ดังนี้

๑. ข้าราชการต้องยึดมั่นในจริยธรรม และยืนหยัดกระทำในสิ่งที่ถูกต้องและเป็นธรรม

๑.๑ ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมอย่างตรงไปตรงมา และไม่กระทำการ เลี่ยงประมวลจริยธรรมนี้ ในกรณีที่คุณคณะกรรมการจริยธรรมวินิจฉัยว่าการกระทำใดขัดประมวลจริยธรรม ข้าราชการจะกระทำกรณันั้นมิได้

๑.๒ เมื่อรู้หรือพบเห็นการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม ต้องรายงานพร้อมพยานหลักฐาน (ถ้ามี) ต่อหัวหน้าส่วนราชการ หรือคณะกรรมการจริยธรรมโดยพลัน ในกรณีหัวหน้าส่วนราชการฝ่าฝืนจริยธรรมต้องรายงาน ต่อปลัดกระทรวง หรือผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปของหัวหน้าส่วนราชการนั้นแล้วแต่กรณี หรือคณะกรรมการจริยธรรม

๑.๓ รายงานการดำรงตำแหน่งในนิติบุคคลและกิจการที่รัฐถือหุ้นใหญ่ต่อหัวหน้าส่วนราชการ และคณะกรรมการจริยธรรม กรณีที่การดำรงตำแหน่งนั้น ๆ อาจขัดแย้งกับการปฏิบัติหน้าที่ หรืออาจทำให้การปฏิบัติหน้าที่ เสียหาย

๑.๔ กรณีที่ข้าราชการเข้าร่วมประชุมและพบว่ามีการกระทำหรือเสนอเรื่องที่ฝ่าฝืนจริยธรรม ข้าราชการมีหน้าที่ต้องคัดค้านการกระทำดังกล่าว และบันทึกการคัดค้าน ของตนไว้ในรายงานการประชุมหรือในเรื่องนั้น

๒. ข้าราชการต้องมีจิตสำนึกที่ดีและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เสียสละ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรวดเร็ว โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้

๒.๑ อุทิศตนให้กับการปฏิบัติงานในหน้าที่ด้วยความรอบคอบระมัดระวัง

๒.๒ ละเว้นการกระทำที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อตำแหน่งหน้าที่ของตน หรือของข้าราชการอื่น

๒.๓ ใช้ดุลพินิจและตัดสินใจ ปราศจากอคติส่วนตัวตามข้อมูล พยานหลักฐานและความเหมาะสม ของแต่ละกรณี

๒.๔ เมื่อเกิดความผิดพลาดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ต้องรีบแก้ไขและแจ้งให้หัวหน้าส่วนราชการทราบ

๒.๕ ไม่ขัดขวางการตรวจสอบของหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบตามกฎหมายหรือประชาชน โดยให้ข้อมูลที่แท้จริงและครบถ้วน เมื่อได้รับคำร้องขอในการตรวจสอบ

๒.๖ ไม่สั่งราชการด้วยวาจา กรณีที่สั่งราชการด้วยวาจา ให้ผู้ใต้บังคับบัญชา บันทึกเรื่อง เป็นลายลักษณ์อักษรตามคำสั่งเพื่อให้ผู้สั่งพิจารณาสั่งการต่อไป

๓. ข้าราชการต้องแยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่ และยึดถือประโยชน์ส่วนรวม ของประเทศชาติ เหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว

๓.๑ ไม่นำความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ตนมีต่อบุคคลอื่น ไม่ว่าจะป็นญาติพี่น้อง พรรคพวกเพื่อนฝูง หรือผู้มีบุญคุณส่วนตัว มาประกอบการใช้ดุลพินิจให้เป็นคุณหรือเป็น โทษแก่บุคคลนั้น หรือปฏิบัติต่อบุคคลนั้น ต่างจากบุคคลอื่นเพราะชอบหรือชัง

๓.๒ ไม่ใช่เวลาราชการ เงิน ทรัพย์สิน บุคลากร บริการ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกของทางราชการ ไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของตน

๓.๓ ไม่กระทำการใด หรือดำรงตำแหน่ง หรือปฏิบัติภารกิจในฐานะส่วนตัว ซึ่งก่อให้เกิดความเคลือบแคลง หรือสงสัยว่าจะขัดกับประโยชน์ส่วนรวมที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน้าที่ ในกรณีมีความเคลือบแคลงหรือสงสัย ให้ข้าราชการผู้นั้นยุติการกระทำดังกล่าวไว้ก่อน แล้วแจ้งให้ผู้บังคับบัญชา หัวหน้าส่วนราชการ และคณะกรรมการจริยธรรม พิจารณา เมื่อคณะกรรมการจริยธรรมวินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว จึงปฏิบัติตามนั้น

๓.๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบในหน่วยงานโดยตรงหรือหน้าที่อื่นในราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หรือหน่วยงานของรัฐ ข้าราชการต้องยึดถือประโยชน์ของทางราชการเป็นหลัก ในกรณีที่มีความขัดแย้งระหว่างประโยชน์ของทางราชการ หรือประโยชน์ส่วนรวมกับประโยชน์ส่วนตัว หรือส่วนรวมอันจำเป็น ต้องวินิจฉัยหรือชี้ขาด ต้องยึดประโยชน์ของทางราชการและประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ

๔. ข้าราชการต้องละเว้นจากการแสวงประโยชน์ที่มีขอบโดยอาศัยตำแหน่ง หน้าที่และไม่กระทำการ อันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตัว และประโยชน์ส่วนรวม

๔.๑ ไม่เรียก รับ หรือยอมจะรับของขวัญ เว้นแต่เป็นการให้โดยธรรมจรรยาหรือเป็นการให้ ตามประเพณีหรือให้แก่บุคคลทั่วไป

๔.๒ ไม่ใช่ตำแหน่งหรือกระทำการที่เป็นคุณ หรือเป็นโทษแก่บุคคลใด เพราะมีอคติ

๔.๓ ไม่เสนอหรืออนุมัติโครงการซึ่งตนเองหรือบุคคลอื่นจะได้ประโยชน์อันมิควรได้

๕. ข้าราชการต้องเคารพและปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายอย่างตรงไปตรงมา

๕.๑ ไม่ละเมิดรัฐธรรมนูญ กฎหมาย กฎ ข้อบังคับหรือมติคณะรัฐมนตรีที่ ขอบด้วยกฎหมาย ในกรณีมีข้อสงสัยหรือมีข้อทักท้วงว่าการกระทำไม่ชอบ ต้องแจ้งให้หัวหน้าส่วนราชการและคณะกรรมการจริยธรรม พิจารณา และจะดำเนินการต่อไปได้ ต่อเมื่อได้ข้อยุติจากหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่แล้ว

๕.๒ ในกรณีที่เห็นว่าคำสั่งผู้บังคับบัญชา หรือการดำเนินการใดที่ตนมีส่วน เกี่ยวข้องไม่ชอบ ด้วยรัฐธรรมนูญ กฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ต้องทักท้วงเป็นลายลักษณ์อักษรไว้

๕.๓ ในกรณีที่เห็นว่ามติคณะรัฐมนตรีไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องทำเรื่องเสนอให้หัวหน้าส่วนราชการ พิจารณา และส่งเรื่องให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ดำเนินการให้ได้ข้อยุติทางกฎหมายต่อไป

๕.๔ ไม่เลียงกฎหมาย ใช้ หรือแนะนำให้ใช้ช่องว่างของกฎหมาย เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่น

๕.๕ ไม่ยอมให้บุคคลอื่นอาศัยชื่อตนเองถือครองทรัพย์สิน สิทธิ หรือ ประโยชน์อื่นใดแทน บุคคลอื่นอันเป็นการเลียงกฎหมาย

๕.๖ เมื่อทราบว่ามีกรณีละเมิดกฎหมายในส่วนราชการของตน หัวหน้าส่วนราชการต้องดำเนินการ ที่จำเป็น เพื่อให้เกิดการเคารพกฎหมายขึ้นโดยเร็ว

๕.๗ เมื่อได้รับคำร้อง หรือคำแนะนำจากผู้ตรวจการแผ่นดินหรือหน่วยงานอื่น ว่า กฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ สร้างภาระเกินสมควรแก่ประชาชน หรือสร้างความไม่เป็นธรรม ต้องดำเนินการทบทวนกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับดังกล่าวโดยเร็ว

๖. ข้าราชการต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม เป็นกลางทางการเมือง ให้บริการแก่ประชาชน โดยมีธรรมาจริยที่ดีและไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

๖.๑ ปฏิบัติหน้าที่ให้ลุล่วง โดยไม่หลีกเลี่ยง ละเลย หรือละเว้นการใช้อำนาจเกินกว่าที่มีอยู่
ตามกฎหมาย

๖.๒ ปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และสิทธิเสรีภาพของบุคคล

๖.๓ ให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนโดยมีอัธยาศัยที่ดี ปราศจากอคติและไม่เลือกปฏิบัติ
ต่อบุคคลผู้มาติดต่อ

๖.๔ ละเว้นการให้สัมภาษณ์ การอภิปราย การแสดงปาฐกถา การบรรยาย หรือการ วิพากษ์วิจารณ์
อันกระทบต่อความเป็นกลางทางการเมือง

๖.๕ ไม่เอื้อประโยชน์เป็นพิเศษให้แก่ญาติพี่น้อง พรรคพวก และต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม
ไม่เห็นแก่หน้าผู้ใด

๖.๕ ไม่ลอกหรือนำผลงานของผู้อื่นมาใช้เป็นของตนเองโดยมิได้ระบุแหล่งที่มา

๗. ข้าราชการต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการอย่างเคร่งครัด และรวดเร็ว
ไม่ถ่วงเวลาให้เนิ่นช้า และใช้ข้อมูลข่าวสารที่ได้มาจากการดำเนินงานเพื่อการในหน้าที่ และให้ข้อมูลข่าวสาร แก่ประชาชน
อย่างครบถ้วน ถูกต้อง ทันการณ์ และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง

๗.๑ ไม่ใช้ข้อมูลที่ได้มาจากการดำเนินงานไปเพื่อการอื่น อันไม่ใช่การปฏิบัติหน้าที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
เพื่อเอื้อประโยชน์แก่ตนเองหรือบุคคลอื่น

๗.๒ ชี้แจง แสดงเหตุผลที่แท้จริงอย่างครบถ้วน ในกรณีที่กระทำการอันกระทบต่อสิทธิและ
เสรีภาพบุคคลอื่น ทั้งนี้ ต้องดำเนินการภายในสิบห้าวันทำการนับแต่กระทำการดังกล่าวหรือได้รับการร้องขอ

๘. ข้าราชการต้องมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษาคุณภาพ และมาตรฐานแห่งวิชาชีพโดยเคร่งครัด

๘.๑ ปฏิบัติงานโดยมุ่งให้เกิดผลดีที่สุดจนเต็มกำลังความสามารถ

๘.๒ ใช้งบประมาณ ทรัพย์สิน สิทธิประโยชน์ที่ทางราชการจัดให้ด้วยความประหยัดคุ้มค่า

๘.๓ ใช้ความรู้ความสามารถตามคุณภาพ และมาตรฐานวิชาชีพโดยเคร่งครัด

๙. ข้าราชการต้องยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๙.๑ ไม่แสดงการต่อต้านการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๙.๒ จงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ และไม่ละเมิดองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินีและพระราชทายาท
ไม่ว่าทางกาย หรือทางวาจา

๑๐. ข้าราชการต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำรงตน รักษาชื่อเสียง และภาพลักษณ์ของราชการโดยรวม

๑๐.๑ ไม่ละเมิดหลักสำคัญทางศีลธรรม ศาสนา และประเพณีกรณีที่มีข้อขัดแย้ง ระหว่าง
ประมวลจริยธรรมนี้กับหลักสำคัญทางศีลธรรม ศาสนา หรือประเพณี ข้าราชการต้องเสนอเรื่องให้คณะกรรมการจริยธรรม
พิจารณาวินิจฉัย

๑๐.๒ หัวหน้าส่วนราชการและผู้บังคับบัญชาส่วนราชการทุกระดับชั้น ต้องปกครองผู้อยู่
ใต้บังคับบัญชาด้วยความเที่ยงธรรม และควบคุมให้ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมโดยเคร่งครัด

๑๐.๓ หัวหน้าส่วนราชการและผู้บังคับบัญชาในส่วนราชการ ต้องสนับสนุน ส่งเสริมและ
ยกย่องผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาที่มีความซื่อสัตย์ มีผลงานดีเด่น และยึดมั่นในระบบ คุณธรรม

๑๐.๔ ไม่กระทำการใดอันอาจนำความเสื่อมเสีย และไม่ไว้วางใจให้เกิดแก่ ส่วนราชการหรือ
ราชการโดยรวม

๓. ข้อบังคับสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยจรรยาข้าราชการสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๐

ตามที่สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้จัดทำจรรยาข้าราชการตามกรอบมาตรฐานวิชาชีพ โดยการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขทั้งในราชการบริหารส่วนกลาง และราชการบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งมีเจตนารมณ์เพื่อให้ข้าราชการสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นผู้มีความประพฤติดี สำนึกในหน้าที่ โดยยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม และถือเอาประโยชน์สาธารณะเป็นที่ตั้ง เป็นข้าราชการที่ดี มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี สร้างความเลื่อมใสศรัทธา ความน่าเชื่อถือและยกย่องจากประชาชน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ชื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ

- ๑.๑ ไม่ใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์เพื่อตนเองหรือผู้อื่น
- ๑.๒ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยึดถือผลประโยชน์ของทางราชการมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว
- ๑.๓ มีความรับผิดชอบต่อผลงานที่ได้กระทำไปแล้ว
- ๑.๔ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ เสียสละและอุทิศเวลาให้แก่งานราชการ จนงานสำเร็จ

ถูกต้องตามมาตรฐานของงาน

- ๑.๕ ปฏิบัติหน้าที่โดยตั้งอยู่ในความไม่ประมาท
- ๑.๖ รักษาและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ
- ๑.๗ เป็นแบบอย่างที่ดีในการดำรงตน รักษาชื่อเสียง และภาพลักษณ์ของหน่วยงานราชการ

ข้อ ๒ ยืนหยัดและยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง

- ๒.๑ ปฏิบัติหน้าที่โดยยึดถือความถูกต้องตามหลักวิชาการ กฎหมาย และกรอบนโยบาย
- ๒.๒ ปกป้องผลประโยชน์ของชาติและประเพณีตนเป็นแบบอย่างที่ดีของประชาชน
- ๒.๓ มีความกล้ายืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง
- ๒.๔ ไม่ตกอยู่ใต้อิทธิพล ไม่ใช่อิทธิพล และไม่ใช้อำนาจในทางที่ไม่ถูกต้อง ในการปฏิบัติงาน ตลอดจนการดำรงชีวิตส่วนตัว เพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนในองค์กรทุกรูปแบบ
- ๒.๕ มีสัจจะและไม่สัจจะใดๆ กับบุคคลอื่นโดยมุ่งผลประโยชน์หรือความก้าวหน้าของตนเอง

ข้อ ๓ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและเสมอภาค

- ๓.๑ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ เอื้ออาทรและมีจิตบริการต่อผู้รับบริการ ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม รวดเร็ว และถูกต้อง โดยไม่คำนึงถึงฐานะ เชื้อชาติ ศาสนา สังคม หรือลัทธิทางการเมือง
- ๓.๒ ไม่กระทำการใดอันเป็นการช่วยเหลือ อุปถัมภ์ หรือเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
- ๓.๓ ให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนได้อย่างครบถ้วน ถูกต้อง ทันการณ์ และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง

ข้อ ๔ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและตรวจสอบได้

- ๔.๑ กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการปฏิบัติงานของแต่ละขั้นตอน
- ๔.๒ ให้ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ โดยเปิดเผยหลักเกณฑ์ข้อมูล ขั้นตอน ระยะเวลา และวิธีการปฏิบัติงาน ที่ได้กำหนดไว้ตามกรอบของกฎหมาย ตามความเหมาะสมอย่างทั่วถึง และง่ายต่อการเข้าถึงข้อมูล
- ๔.๓ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นความลับของทางราชการ เพื่อเอื้อประโยชน์ให้ตนเอง หรือผู้อื่น หรืออันจะเป็นภัยต่อประชาชนและประเทศชาติ
- ๔.๔ เก็บหลักฐานการปฏิบัติงานไว้พร้อมสำหรับการตรวจสอบ

ข้อ ๕ มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

๕.๑ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรอบคอบ ใส่ใจ รับผิดชอบ รวดเร็ว ทันเวลา และมีคุณภาพ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายโดยวิธีการ กระบวนการที่ถูกต้อง และเป็นธรรม

๕.๒ พัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และความชำนาญ ในการปฏิบัติงาน โดยใส่ใจและเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาศักยภาพการทำงานของตนเอง ใส่ใจความก้าวหน้า ทางวิชาการเพื่อพัฒนาองค์กรและวิชาชีพ

๕.๓ ปรับปรุงวิธีการ กระบวนการทำงาน ตลอดจนกฎเกณฑ์ที่ไม่ชอบธรรมที่เป็นอุปสรรค ต่อการให้บริการประชาชน

๕.๔ ประสานงานกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ภารกิจบรรลุผลและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

๕.๕ ให้ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เข้ามามีส่วนได้ส่วนเสียร่วมในการปฏิบัติราชการ

ข้อ ๖ ดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๖.๑ ยึดถือและปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดั่งามของนำหลักคำสอนทางศาสนา มาเป็นแนวทางในการดำรงชีวิตด้วยความเรียบง่าย ประหยัด เหมาะสม กับฐานะของตนและสังคม โดยไม่เบียดเบียนตนเอง และผู้อื่น

๖.๒ มีความซื่อสัตย์สุจริต อดทน และมีความเพียร ใช้ความรู้ สติปัญญา คุณธรรม เป็นภูมิคุ้มกัน ในการดำเนินชีวิต

๖.๓ การดำเนินการใดๆ ต้องมีเหตุผล และใช้ความรู้ตามหลักวิชาการมาพิจารณาให้ เชื่อมโยงอย่างรอบคอบ และระมัดระวังโดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อส่วนรวมเป็นสำคัญ

ข้อ ๗ ปฏิบัติตนตามค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ

๗.๑ มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

๗.๒ ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน

๗.๓ กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์

๗.๔ ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๗.๕ รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทย

๗.๖ มีศีลธรรม รักษาความสัตย์

๗.๗ เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย

๗.๘ มีระเบียบ วินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่

๗.๙ มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ

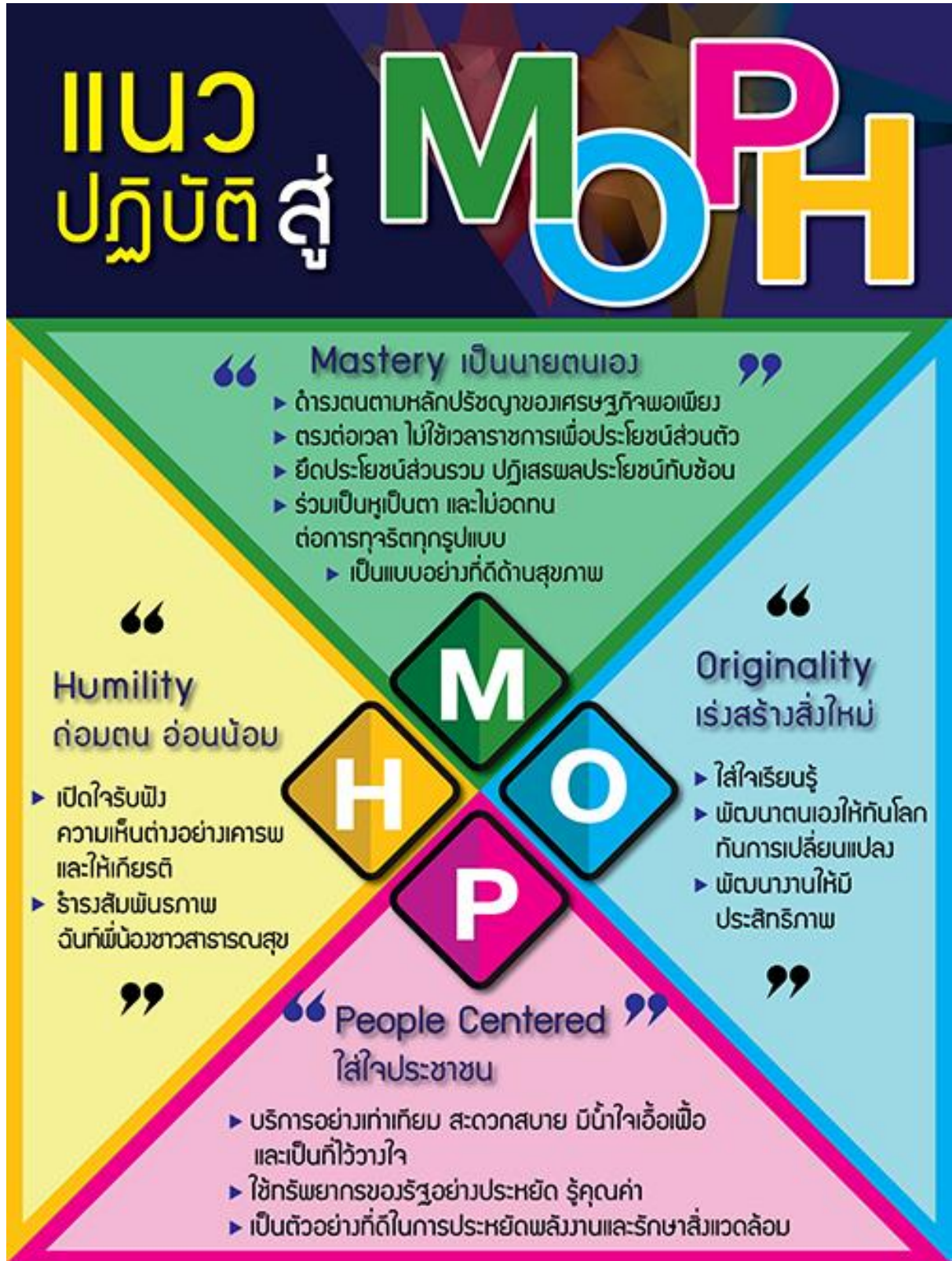
๗.๑๐ มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ

๗.๑๑ รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๗.๑๒ คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

บทที่ ๕
MOPH code of Conduct
แนวทางปฏิบัติตามจรรยาบรรณกระทรวงสาธารณสุข

M : MASTERY เป็นนายตัวเอง

๑. ดำรงตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

หลักการ : กระทรวงสาธารณสุข ตระหนักถึงความจำเป็นเป็นพื้นฐานที่ต้องมีความพอมี พอกิน พอใช้ของบุคลากร โดยน้อมนำแนวพระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่พระราชทานมานานกว่า ๓๐ ปี เป็นแนวทางการดำรงชีวิต เพื่อ นำไปสู่ “ ความสุข ” ในการดำเนินชีวิตอย่างแท้จริง อันจะส่งผลดีต่อการปฏิบัติงานในที่สุด

แนวปฏิบัติ

๑). ใช้จ่ายอย่างประหยัด พอดี มีเงินออม ไม่ก่อหนี้ เป็นผู้ที่มีความสามารถในการบริหารจัดการเงิน ไม่ให้กระทบต่อการดำรงชีวิตและการปฏิบัติงาน

๒). ดำรงตนด้วยความพอเพียง ไม่เบียดเบียนตนเองหรือผู้อื่น

๓). พัฒนาตนเองให้คิดแบบมีเหตุผล รู้จักตน รู้จักประมาณ รู้จักบุคคล และรู้จัก ชุมชน มีความคิดแบบรอบด้าน สามารถวิเคราะห์ปัญหา และแก้ปัญหาด้วยเหตุผล รู้เท่า ทันท่วงทีการเปลี่ยนแปลง

๒. ตรงต่อเวลา ไม่ใช้เวลาราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว

หลักการ : กระทรวงสาธารณสุขให้ความสำคัญกับเรื่องเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การตรงต่อเวลา ซึ่งเป็นหัวใจของกิจการทั้งปวง เป็นเครื่องแสดงความมีวินัย เป็นนายตนเอง คนตรงต่อเวลามักเป็นคนเอาการเอางาน มีระเบียบไว้นื้อเชื่อใจได้

แนวปฏิบัติ

๑). ตรงต่อเวลา โดยเริ่มงานก่อนหรือตรงเวลาทำงานเสร็จทันเวลา และใช้เวลา ปฏิบัติงาน ให้เต็มประสิทธิภาพ ได้ผลงานมากเมื่อเปรียบเทียบกับเวลาที่ใช้ไป

๒). ไม่ใช้เวลาราชการหรือเวลาว่างไปใช้เพื่อทำอย่างอื่นที่มีใช้เพื่อราชการ และไม่ใช้เวลาราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว

๓). ไม่ละทิ้งทอดทิ้งงาน หรือทำให้เกิดความล่าช้า

๔). พึงสำนึกว่าการเบียดบังเวลาราชการหรือการใช้เวลาราชการไปเพื่อประโยชน์ ส่วนตนเป็นการทุจริตชนิดหนึ่ง

๓. ยึดถือประโยชน์ส่วนรวม ปฏิเสธผลประโยชน์ทับซ้อน

หลักการ : กระทรวงสาธารณสุข ยึดถือพระราชปณิธานของสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก ดังว่า “ ขอให้ถือประโยชน์ส่วนตนเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์ เป็นกิจที่หนึ่ง ลาก ทรัพย์ และเกียรติยศ จะตกแก่ตัวท่านเอง ถ้าท่านทรงธรรมแห่งอาชีวะไว้ให้บริสุทธิ์ ” ไว้เป็นหลักในการปฏิบัติหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากการยึดถือประโยชน์ส่วนรวม จะทำให้องค์กรและประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้า

แนวปฏิบัติ

๑). ต้องแยกเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่ โดยถือว่าหน้าที่ที่มีต่อราชการและ ผลประโยชน์ของประชาชนย่อมสำคัญก่อนเรื่องส่วนตัวเสมอ

๒). ไม่รับผลประโยชน์ เงิน สิ่งตอบแทน การสนับสนุน ของขวัญ หรือนันทนาการ จากภาคเอกชน บุคคล หรือหน่วยงานที่เป็นผู้ผลิตหรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์สุขภาพ โดยมีข้อพิจารณา ยกเว้นดังนี้

๒.๑ กรณีเป็นวิทยากรบรรยาย การให้บริการทางวิชาการ หรือเป็นผู้ได้รับทุนวิจัยจากภาคเอกชน บุคคลหรือหน่วยงานดังกล่าวรับของขวัญ สิ่งตอบแทน หรือ นันทนาการใด ๆ ที่มีมูลค่าไม่เกินสามพันบาท ในโอกาสพิเศษหรือวาระตามประเพณี

๒.๒ เป็นสิ่งทีก่อให้เกิดประโยชน์แก่งานด้านวิชาการ ที่ส่งผลถึงการบริการทางการแพทย์ และสาธารณสุขที่ยังประโยชน์แก่ผู้ป่วย โดยได้รับในนามของสถานพยาบาล หรือหน่วยงานเท่านั้น

๓). ไม่นำความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ตนมีต่อบุคคลอื่น ไม่ว่าจะป็นญาติพี่น้อง พรรค พวก เพื่อนฝูง หรือผู้มีบุญคุณส่วนตัว มาประกอบการใช้ดุลยพินิจให้เป็นคุณหรือเป็นโทษ แก่บุคคลนั้น หรือปฏิบัติต่อบุคคลนั้นต่างจากบุคคลอื่นเพราะชอบหรือชัง

๔). ไม่ใช่ตำแหน่ง อำนาจหรือหน้าที่โดยมิชอบ หรือยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่ง อำนาจหรือหน้าที่ตนโดยมิชอบ แสวงหาเงิน ทรัพย์สิน ประโยชน์ตอบแทนอื่นทั้งที่คำนวณเป็นเงินได้ และไม่อาจคำนวณเป็นเงินได้ ตำแหน่งหรือสิทธิพิเศษอื่นใดเพื่อตนเองหรือผู้อื่น โดยการกระทำตามข้อนี้ รวมถึงการกระทำซึ่งไม่ได้ใช้ตำแหน่งอำนาจหน้าที่โดยตรง แต่กระทำให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนมีตำแหน่ง อำนาจหรือหน้าที่นั้นด้วย

๕). ไม่เรียก รับ หรือยอมจะรับ หรือยอมให้ผู้อื่นเรียก รับ หรือยอมจะรับซึ่งของขวัญแทนตนหรือญาติของตน ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังดำรงตำแหน่ง หรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ว่าจะเกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่ก็ตาม เว้นแต่เป็นการให้ธรรมจรรยาหรือเป็นการให้ตามประเพณีหรือให้แก่บุคคลทั่วไป

๔. ร่วมเป็นหูเป็นตา ไม่อดทนต่อการทุจริตทุกรูปแบบ

หลักการ : กระทรวงสาธารณสุขได้เน้นย้ำและให้ความสำคัญต่อการต่อต้านการ ทูจริต คอร์รัปชั่น รวมทั้งการป้องกันไม่ให้คนไม่ดีมีอำนาจและก่อความเดือดร้อนวุ่นวายในหน่วยงาน

แนวปฏิบัติ

๑). พึงสำนึกว่าการร่วมเป็นหูเป็นตาตรวจสอบการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ เป็นหน้าที่ที่บุคลากรสาธารณสุขทุกระดับพึงกระทำ

๒). พึงสำนึกว่าการทุจริตทุกรูปแบบ ทั้งทางตรงหรือทางอ้อมเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ การทุจริตเป็นเรื่องใหญ่เสมอ เป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคนที่ต้องช่วยกันป้องกันและดำเนินการตามระเบียบทุกช่องทางที่มีเพื่อหยุดยั้งการทุจริต

๓). พึงสำนึกว่าการปกปิดหรือเพิกเฉยต่อการทุจริต เป็นสิ่งที่ไม่ควรเกิดขึ้นและอาจ ส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อผลประโยชน์ของราชการและประชาชน

๔). พึงส่งเสริมความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ เช่น มีการหารือระหว่างการประชุม ไม่ว่าจะป็นทางการหรือไม่ รวมทั้งการพินิจยกย่องผู้มีความซื่อสัตย์สุจริตและปกป้อง ผลประโยชน์ของทางราชการอยู่เสมอ

๕. เป็นตัวอย่างที่ดีด้านสุขภาพให้กับประชาชน

หลักการ : กระทรวงสาธารณสุขเป็นองค์กรหลักด้านสุขภาพที่รวมพลังสังคม เพื่อประชาชนสุขภาพดี จึงให้ความสำคัญอย่างยิ่งในเรื่องสุขภาพของบุคลากร สนับสนุน ส่งเสริมให้บุคลากรมีจิตสำนึกที่ดีในการดูแลสุขภาพ เพื่อให้มีสุขภาพกายที่แข็งแรง สุขภาพจิตที่เข้มแข็ง สามารถให้บริการที่มีประสิทธิภาพและเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ประชาชน

แนวปฏิบัติ

๑). นอกจากมีหน้าที่ที่ต้องดูแลสุขภาพให้กับประชาชนแล้ว บุคลากรกระทรวงสาธารณสุข ย่อมผูกคาคหวางว่าจะป็นตัวอย่างที่ดีด้านสุขภาพให้กับประชาชนด้วย

๒). มีพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสม เช่น การออกกำลังกาย การบริโภคอาหารที่ดีต่อ สุขภาพ การหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพ เช่น การละ และเลิก บุหรี่ สิ่งเสพติด การมีพฤติกรรมสุขภาพที่สอดคล้องกับหลักศาสนาและประเพณีที่ติงาม

๓). เป็นตัวอย่างของการดูแลตนเองอย่างถูกต้องเมื่อยามเจ็บป่วย เช่น การใช้ยา ปฏิชีวนะที่เหมาะสม การดูแลตนเองหรือการใช้แพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือกอย่างถูกต้อง

๔). หัวหน้าส่วนราชการและผู้บังคับบัญชาในส่วนราชการทุกระดับชั้น ต้องสนับสนุน ผู้ใต้บังคับบัญชาให้มีพฤติกรรมสุขภาพที่ดี มีสุขภาพที่ดี เป็นตัวอย่างที่ดีแก่หน่วย ราชการอื่น

O : ORIGINALITY เร่งสร้างสิ่งใหม่

๖. เร่งสร้างสิ่งใหม่ ใส่ใจเรียนรู้

หลักการ : กระทรวงสาธารณสุข มุ่งมั่นที่จะพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้เกิดการเรียนรู้ตลอดเวลา เพื่อก่อให้เกิดสิ่งใหม่ในการให้บริการประชาชน ส่งผลให้ประชาชน สุขภาพดี มีระบบสุขภาพที่ยั่งยืน

แนวปฏิบัติ

- ๑). พึ่งพัฒนาดตนเองให้มีความรู้และทักษะเหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ ทันยุคสมัย ตอบสนองต่อความคาดหวังและความต้องการของประชาชน
- ๒). พึ่งพัฒนาดตนเองด้านการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ประชาชนและหน่วยราชการอื่นอย่างเหมาะสม
- ๓). มุ่งมั่นในการพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
- ๔). ใช้ความรู้ความสามารถ มีความรอบคอบและความระมัดระวังในการปฏิบัติ หน้าที่ตามคุณภาพและมาตรฐานวิชาชีพโดยเคร่งครัด และไม่ละเมิดจริยธรรมวิชาชีพหรืออาชีพ
- ๕). ให้ความสำคัญของการวิจัย การสร้างสรรค์สิ่งใหม่และพัฒนาดนวัตกรรมเพื่อสุขภาพของประชาชน ถือเป็นหน้าที่ที่บุคลากรกระทรวงสาธารณสุขพึงกระทำ
- ๖). ฝึกฝนตนเองให้เป็นคนช่างสังเกต ตั้งคำถาม คิดวิเคราะห์ เพื่อนำมาพัฒนางานของตนเองรวมทั้งพัฒนาทักษะที่ใช้ในการต่อยอดสู่งานวิจัยต่าง ๆ

P : PEOPLE CENTERED ใส่ใจประชาชน

๗. เข้าถึง พึ่งได้ ใส่ใจบริการ

หลักการ : ภารกิจส่วนใหญ่ของกระทรวงสาธารณสุข เกี่ยวข้องกับการให้บริการ ประชาชนเป็นหลักการให้บริการจึงต้องยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ประชาชนสามารถ เข้าถึงบริการได้โดยง่าย บุคลากรต้องมีจิตบริการ รวมทั้งไม่ทำให้เกิดข้อครหาหรือเสื่อมเสียชื่อเสียงของราชการ

แนวปฏิบัติ

- ๑). พึ่งเอื้อเฟื้อ มีน้ำใจไมตรี มีความเมตตาแก่ผู้รับบริการ
- ๒). พึ่งพัฒนาดตนเองด้านทักษะการสื่อสาร การบริการที่เป็นมิตรและการดูแลประชาชน โดยใช้หัวใจและยึดผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง
- ๓). บุคลากรกระทรวงสาธารณสุขต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความเท่าเทียมและสิทธิมนุษยชนของผู้ป่วยและผู้เข้ารับบริการ
- ๔). ให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนโดยปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติอย่าง ไม่เป็นธรรม ให้บริการโดยไม่คำนึงถึงถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกาย เศรษฐฐานะ สถานะทางสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาหรือความคิดเห็นทางการเมือง อันไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เว้นแต่ จะดำเนินการตามมาตรการที่รัฐกำหนดขึ้น หรือเป็นการเลือกปฏิบัติที่มีเหตุผลเป็นธรรมและเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป

๘. ใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่า รักษาสิ่งแวดล้อม

หลักการ : กระทรวงสาธารณสุขให้ความสำคัญกับการรักษาสิ่งแวดล้อม โดยการเสริมสร้างจิตสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อมให้แก่บุคลากร รวมทั้งการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงานและนำเทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติ

แนวปฏิบัติ

- ๑). ใช้งบประมาณ ทรัพย์สิน สิทธิและประโยชน์ที่ทางราชการจัดให้โดยยึดหลักความประหยัด คุ่มค่า และไม่ฟุ่มเฟือย

๒). พึงสำนึกว่าทรัพยากรของราชการเป็นของประชาชนและประเทศ จักต้องใช้อย่างระมัดระวังและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

๓). บุคลากรและหน่วยงานของกระทรวงสาธารณสุข พึงเป็นตัวอย่างที่ดีในการรักษาสิ่งแวดล้อม

๔). ปฏิบัติตามนโยบายประหยัดพลังงานอย่างเคร่งครัด

H : HUMILITY ถ่อมตน อ่อนน้อม

๙. รับฟังความเห็นต่าง สร้างสัมพันธภาพพี่น้อง

หลักการ : กระทรวงสาธารณสุข เน้นวัฒนธรรมการทำงานแบบพี่สอนน้อง เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์การทำงาน ก่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ จากการร่วมคิด ร่วมทำร่วมสร้างของบุคลากร

แนวปฏิบัติ

๑). พึงสำนึกว่าบุคลากรกระทรวงสาธารณสุขนั้น มีความเป็นพี่น้องร่วมวิชาชีพและล้วนมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ ประชาชนมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี

๒). พึงระลึกว่าความเห็นต่างนั้น สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ เช่นทำให้เกิดความรอบคอบ การมีส่วนร่วม และเกิดความคิดและวิธีการใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่องาน

๓). พึงระลึกว่าการเปิดใจ การยอมรับความเห็นต่าง การอยู่กันฉันท์พี่น้องและความมุ่งมั่นที่ดีต่อประชาชน เป็นสิ่งที่เป็นวัฒนธรรมอันดีของชาวสาธารณสุขมาช้านาน ควรแก่การธำรงรักษาไว้ พึงหลีกเลี่ยงการสร้างความขัดแย้ง พุดคุยด้วยเหตุผล เอาใจเขามาใส่ใจเรา ละเว้นการใช้กริยาวาจาไม่สุภาพ และให้เกียรติผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงานอยู่เสมอ

๔). ผู้บังคับบัญชาพึงเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ข้อวิจารณ์และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และรับฟังความคิดเห็นดังกล่าวที่ชอบด้วยเหตุผล

บทที่ ๖
ประกาศเจตจำนงของโรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์

ประกาศเจตจำนงการต่อต้านทุจริต
“ชาวสรรพสิทธิฯ ไม่นทนต่อการทุจริต”
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้าพเจ้า ขอประกาศและแสดงเจตจำนงว่า จะยึดมั่นในสถาบันหลักอันได้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
จะเป็นคนดีมีคุณธรรม ประพฤติปฏิบัติตนในสัมมาอาชีพด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเป็นหลักสำคัญมั่นคง ดำรงตนอยู่ด้วยความมีเกียรติ
และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ กล้ายืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง ปฏิบัติงานราชการอย่างถูกต้องชอบธรรม ไม่กระทำการโกงแผ่นดิน
ไม่ทนต่อการทุจริตทุกรูปแบบ และไม่ใช้ตำแหน่งหน้าที่หาประโยชน์บนความทุกข์ยากของประชาชน และปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลัง
ความสามารถ ตามค่านิยมในการบริหารงาน อันได้แก่ ซื่อสัตย์ สามัคคี มีความรับผิดชอบ ตรวจสอบได้ โปร่งใส มุ่งในผลสัมฤทธิ์ของงาน
กล้าหาญทำในสิ่งที่ถูกต้อง รวมถึงการปฏิบัติตนตามมาตรฐานทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และจรรยาบรรณกระทรวงสาธารณสุข
และขอถวายสัตวจำว่า จะประพฤติปฏิบัติตนตามรอยพระยุคลบาท สืบสานพระราชปณิธาน รักษา ต่อยอด
ศาสตร์ของพระราชทานผู้ทรงธรรม ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยความเพียรอันบริสุทธิ์ ยืนเคียงข้างสุจริตชน
เพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ของราชอาณาจักรไทยสืบไป

ประกาศ ณ วันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

Anti Corruption
ร่วมด้วยช่วยกัน

Together Against Corruption

ประกาศโรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์
เรื่อง เจตจำนงการบริหารงานทุจริต โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

ด้วย โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ ได้เล็งเห็นความสำคัญในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในภาครัฐตามนโยบายรัฐบาล เรื่อง การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาล และการป้องกันปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ได้กำหนดให้การประเมินคุณธรรม และความโปร่งใส เป็นกลไกสำคัญในการป้องกันการทุจริตเชิงรุก เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีการดำเนินงานอย่างโปร่งใส มีแนวทางในการป้องกันความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต รวมทั้งสามารถยับยั้งการทุจริตที่อาจเกิดขึ้นได้ สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงสาธารณสุข ที่มุ่งเน้นการบริหารงานของหน่วยงานในสังกัดโดยการยกระดับ ธรรมาภิบาลในการบริหารการจ้การรูปแบบบูรณาการตามวิสัยทัศน์ “ กระทรวงสาธารณสุข ใสสะอาด ร่วมต้านทุจริต ”

ดังนั้น โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ จึงขอประกาศเจตจำนงการบริหารงานและนโยบาย การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ ประจำปี ๒๕๖๔ เพื่อให้ผู้บริหารและบุคลากรของหน่วยงานในสังกัด ปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดดังต่อไปนี้

๑. ด้านความโปร่งใส คือ การปฏิบัติงานทุกขั้นตอนตามกฎระเบียบและข้อบังคับอย่างครบถ้วน เรงครัด ตลอดจนส่งเสริมให้เกิดความโปร่งใสในการปฏิบัติงานทุกขั้นตอนตามกฎหมายกำหนดรวมถึงการให้ประชาชน หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สามารถเข้าถึงข้อมูลต่างๆ ของหน่วยงานได้โดยสะดวกรวดเร็ว

๒. ด้านความรับผิดชอบ คือ มีเจตจำนงสุจริตในการบริหารงานและมีความพร้อมที่จะรับผิดชอบ ในการบริหารงานและการปฏิบัติงาน

๓. ด้านความปลอดภัยจากการทุจริตในการปฏิบัติงาน คือ ทำให้หน่วยงานปลอดจากการทุจริต เิงนโยบายและการทุจริตต่อหน้าที่ หรือไม่ใช้ตำแหน่งหน้าที่ในการเอื้อประโยชน์หรือรับสินบน รวมทั้งปลูกฝัง และสร้างวัฒนธรรมหนักู้ ค่านิยมในการต่อต้านทุจริตคอร์รัปชันต่อบุคคลในองค์กร - พยเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา - รู้จักแยกแยะประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมได้

๔. ด้านวัฒนธรรมคุณธรรมในองค์กร คือ ไม่ยอมรับพฤติกรรมกรรมการทุจริตคอร์รัปชัน และมีควรระงาย เกรงกลัวที่จะทุจริต มีการดำเนินมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมทั้งการดำเนินการ เพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

๕. ด้านคุณธรรมการทำงานในหน่วยงาน คือ กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ชัดเจน มีความเป็นธรรมในการปฏิบัติงานและคุณธรรมในการบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณ และการมอบหมายงาน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายณต์ชัย วิวัฒน์สิทธิพงศ์)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์

บทที่ ๗ บทลงโทษ

ตอน “ รถเป็นเหตุสังเกตได้ ”

นายพอใจ ข้าราชการเป็นหัวหน้าหน่วยงานราชการ มีอำนาจหน้าที่บังคับบัญชาข้าราชการในสังกัด มีอำนาจอนุมัติใช้รถยนต์ราชการ ได้สั่งการให้พนักงานขับรถของหน่วยงานนำรถยนต์ราชการเพื่อรับ-ส่งตนเอง กลับบ้านพักซึ่งอยู่ห่างจากสำนักงาน ๑๗๗ กิโลเมตร เป็นประจำทุกเย็นวันศุกร์ และให้มารับที่บ้านพักเพื่อมาสำนักงานในเช้าวันจันทร์ ไม่ปรากฏว่ามีหลักฐานการขอใช้รถตามระเบียบ ของทางราชการ นอกจากนี้ยังพบว่า นายพอใจ ได้นำรถยนต์ราชการดังกล่าว ไปงานรับปริญญาลูกสาวของตนเอง ซึ่งการใช้รถยนต์ราชการของนายพอใจ ล้วนแต่ใช้น้ำมันเชื้อเพลิงที่มีไว้สำหรับงานราชการและเบิกจ่ายจากเงินของทางราชการทั้งสิ้น

พฤติการณ์ของนายพอใจดังกล่าว เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ตอน “ สวมรอย ”

นายสมบัติ ข้าราชการได้เสนอโครงการจำนวน ๖ โครงการ โดยได้รับเงินจากราชการตามโครงการรวมจำนวน ๗๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อจัดซื้อครุภัณฑ์ทางการแพทย์ปรับปรุงห้องตรวจโรค ห้องจ่ายยา และห้องฉีดยา-ทำแผล จัดซื้อเครื่องมือทันตกรรม รวมทั้งปรับปรุงและพัฒนาหน่วยงานและมีการเบิกจ่ายเงินของทางราชการต่อมาได้มีการตรวจสอบพบว่าไม่ได้มีการจัดซื้อ/จัดจ้างครุภัณฑ์ตามรายการที่เสนอไว้ในโครงการแต่กลับนำของเก่าที่มีการใช้มานานแล้วก่อนมีการจัดทำโครงการมาสวมทับ นอกจากนี้ยังพบว่ามีการจัดซื้อสิ่งของในราคาที่สูงกว่าปกติแพงกว่าราคาท้องตลาดและมีการปลอมแปลงเอกสารและลายมือชื่อเพื่อขอเบิกเงิน คิดค่าเสียหาย รวมจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท โดยนายสมบัติได้ขดใช้เงินคืนกับทางราชการครบถ้วนแล้ว

พฤติการณ์ของนายสมบัตินี้ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงและฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๑) และมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ตอน “ ไปเมืองนอก ”

นายสมหวังและข้าราชการรายอื่นรวมจำนวน ๑๕ คน ได้ไปต่างประเทศโดยซื้อแพ็คเกจทัวร์จากบริษัทนำเที่ยวด้วยเงินส่วนตัวและเดินทาง ไปท่องเที่ยวที่ประเทศเกาหลี เป็นเวลา ๗ วัน ซึ่งในระหว่างเวลาดังกล่าวได้ขออนุญาตลาพักผ่อน และเป็นวันหยุดราชการรวมอยู่ด้วย แต่เมื่อตรวจสอบปรากฏว่าทั้ง ๑๕ คน ไม่ได้ขออนุญาตเดินทางไปต่างประเทศต่อผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้มีอำนาจอนุญาต ตามข้อ ๑๓ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยทุกคนอ้างว่าพวกตนไม่ทราบระเบียบของทางราชการดังกล่าว ทั้งนี้ ในระหว่างที่ไปต่างประเทศ มีเจ้าหน้าที่อื่นอยู่ปฏิบัติงาน เพื่ออำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนผู้มารับบริการ โดยไม่มีผลกระทบ หรือเกิดความเสียหายใดๆ แก่ทางราชการ

พฤติการณ์ของนายสมหวังและพวกรวม ๑๕ คน ดังกล่าว เป็นการกระทำผิด วินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรลงโทษ ภาคทัณฑ์ แต่มีเหตุอันควรงดโทษ จึงมีคำสั่งงดโทษ และให้ว่ากล่าวตักเตือน

ตอน “ ชีวิตสมรส ”

นายวันชนะ และนางวันดี ทั้งคู่เป็นข้าราชการ โดยต่างก็มีคู่สมรสและมีบุตรด้วยกันอยู่แล้วทั้งสองฝ่าย นางวันดี มีสามีที่ชอบด้วยกฎหมาย คือ นายวันสว่าง แต่ทั้งคู่ได้แยกกันอยู่แต่ยังไม่ได้จดทะเบียนหย่า เหตุที่แยกกันอยู่เนื่องจากนายวันสว่าง มีพฤติกรรมเที่ยวเตร่ ตี๋มสุรา อาละวาด และมีนิสัยเจ้าชู้ วันหนึ่งนายวันสว่างได้รับโทรศัพท์จากภรรยาของนายวันชนะว่าทั้งคู่คบหาและเป็นชู้กัน จึงติดตามไปที่บ้านพักของนายวันชนะและพบสิ่งของต่างๆ ที่บ้านพักทั้งรถยนต์และของใช้ส่วนตัวของนางวันดี และพบกล้องถ่ายวิดีโอของนายวันสว่างอยู่ด้วย เมื่อตรวจสอบก็พบว่ามีภาพถ่ายและภาพเคลื่อนไหวระหว่างนายวันชนะกับนางวันดีซึ่งในภาพถ่ายนั้น มีการโอบกอดและจับมือกัน ต่อมานายวันสว่างได้ฟ้องคดีต่อศาลเยาวชนและครอบครัว ศาลได้พิพากษาให้นายวันชนะจ่ายเงินค่าเสียหายให้แก่ นายวันสว่าง จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยคำพิพากษาบางส่วนระบุว่านายวันสว่างได้พบรูปถ่ายของทั้งคู่เดินทางไปเที่ยวด้วยกันในสถานที่ต่างๆ และนายวันชนะยอมรับว่าตนได้ล่วงเกินนางวันดีไปในการทำงานชู้สาวจริงกับให้นางวันดีนำทรัพย์สินของใช้ส่วนตัวเข้าไปพักหลับนอนกับนายวันชนะที่บ้านพักของนายวันชนะ อีกทั้งเวลาที่ไปท่องเที่ยวและพักผ่อนก็พักอาศัยอยู่ห้องเดียวกัน

พฤติการณ์ของนายวันชนะและนางวันดีดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

ตอน “ หายไปไหน ”

นายสมหวัง ข้าราชการ หัวหน้างานการเงิน นางสาวศรี หัวหน้างานบัญชีของหน่วยงาน มีหน้าที่ตรวจสอบควบคุม กำกับ ดูแล เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในงานของตนให้ดำเนินการเป็นไปตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑ นายสมหวังได้ปล่อยปะละเลยหน้าที่ จนทำให้เอกสารสูญหายจำนวนมาก โดยเฉพาะใบเสร็จรับเงินซึ่งเกิดต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปีจน ถูกตรวจสอบพบโดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ส่วนนางสมศรี ได้ปล่อยปะละเลยทำให้มีการจัดเก็บเอกสารทั้งที่เอกสารยังไม่ครบถ้วน และเอกสารหลักฐานการจ่ายเงินและใบสำคัญคู่จ่ายสูญหาย จำนวน ๑,๒๓๑ รายการ

พฤติการณ์ของนายสมหวัง และนางสมศรีดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจอุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) มาตรา ๘๒ (๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนนายสมหวังในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๒ เดือน และลงโทษตัดเงินเดือนนางสมศรี ในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๒ เดือน

ตอน “ คำขาย ”

นางสาวทองสร้อย ข้าราชการ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่พัสดุของหน่วยงาน มีหน้าที่ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง นางสาวทองสร้อย ได้เอื้อประโยชน์ให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัดฟ้าใสซึ่งเป็นของตนเองแต่ใช้วิธีเชิดbukคนอื่นเป็นเจ้าของร้านแทน ในการแนะนำเสนอราคา ไปรับใบสั่งซื้อส่งจ้างส่งมอบงาน รวมทั้งดูแล งานจ้างของห้างหุ้นส่วนจำกัดฟ้าใสกับหน่วยงานของตนเองและกับหน่วยงานราชการอื่นๆ ภายในจังหวัดและต่างจังหวัด เมื่อปี ๒๕๕๘ นางสาวทองสร้อยในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่พัสดุของหน่วยงานได้ทำการแบ่งซื้อแบ่งจ้าง ในแต่ละโครงการให้มีวงเงินไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อให้การจัดซื้อจัดจ้างเปลี่ยนวิธีจากวิธีสอบราคาเป็นวิธีตกลงราคา ซึ่งการใช้วิธีสอบราคานั้นจะต้องมีการแข่งขันเสนอราคา อันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๒๒ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคา

ต่อหน่วยงานของรัฐพ.ศ. ๒๕๕๒ นางสาวทองสร้อย ได้อาศัยอำนาจหน้าที่ดังกล่าวทำการแบ่งซื้อแบ่งจ้างและจัดซื้อจัดจ้างกับห้างหุ้นส่วนจำกัดฟ้าใสซึ่งเป็นของตนเองและจากบริษัทอื่นๆ จำนวนหลายครั้งเป็นเหตุให้ราชการเสียหายและเป็นการหาประโยชน์ให้กับตนเอง

พฤติการณ์ของนางสาวทองสร้อยดังกล่าว เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ตอน “ ตรวจไม่ครบ ”

นางสมหญิง นางสมพร นางสมหวัง ข้าราชการ คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน ร่วมกับนางสมควร เจ้าหน้าที่การเงิน มีหน้าที่ตรวจสอบการรับเงินประจำวันจากนางสาวสุขใจ เจ้าหน้าที่เก็บเงิน และออกไปเสิร์ฟรับเงินค่ารักษาพยาบาล ซึ่งได้ตรวจนับเงินสดตรงกับสำเนาใบเสิร์ฟรับเงินตามที่นางสาวสุขใจนำส่งเท่านั้น โดยไม่ได้ตรวจสอบว่านางสาวสุขใจ ได้ส่งสำเนาใบเสิร์ฟรับเงินไม่ครบถ้วนตามที่ได้ออกใบเสิร์ฟรับเงินไปจริง และนางทองหยิบ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ตรวจสอบรายงานการบันทึกบัญชีรับเงินประจำวันก่อนเสนอหัวหน้าหน่วยงานก็ไม่เรียกหลักฐานสำเนาใบเสิร์ฟรับเงินประกอบการตรวจสอบ เป็นการประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้นางสาวสุขใจใช้เป็นช่องทางในการทุจริตยกเงินไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว เป็นระยะเวลา ๒ ปี ๖ เดือน จำนวน ๒๐๘ ฉบับรวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๐๔,๕๑๔ บาท คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน ชี้แจงว่านางสาวสุขใจ กระทำการทุจริตโดยการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลการเก็บเงินประจำวันในระบบคอมพิวเตอร์โดยออกไปเสิร์ฟรับเงินตามจำนวนที่ได้เรียกเก็บตามใบรายการสั่งยาของหน่วยงาน และคืนใบเสร็จฉบับจริงที่มีจำนวนเงินถูกต้องให้กับผู้มารับบริการ แล้วรวบรวมสำเนาใบเสร็จและสรุปจำนวนเงินสดในแต่ละวันส่งมอบให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินตรวจสอบ ซึ่งในสถานการณ์และพฤติการณ์เช่นนั้น แม้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินจะได้ใช้ความระมัดระวังก็เป็นการยากที่ตรวจพบการทุจริตของนางสาวสุขใจ ส่วนนางทองหยิบ ชี้แจงว่าการกระทำของนางสาวสุขใจ เป็นการทุจริตยกเงินโดยมีการวางแผนที่แยบยล ซึ่งในสถานการณ์และพฤติการณ์เช่นนั้นแม้ตนจะได้ใช้ความระมัดระวังเพียงใดก็เป็นการยากที่จะสามารถตรวจพบการทุจริตได้

พฤติการณ์ของนางทองหยิบ นางสมหญิง นางสมใจ และนางสาวสมพรดังกล่าว เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการตามมาตรา ๘๓ (๔) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนพ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์นางทองหยิบ งดโทษ นางสมหญิง นางสมพร และนางสมหวัง โดยว่ากล่าวตักเตือน

ตอน “ ปริญญาปลอม ”

นางสมหวัง ข้าราชการ จบการศึกษาระดับอนุปริญญา นางสมหวัง ได้ทำการปลอมเอกสารวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี โดยนำใบรายงานผลการศึกษา (Transcripts) ที่เป็นวุฒิการศึกษาของผู้อื่น มาแก้ไขชื่อ-นามสกุล และภาพถ่าย ให้เป็นชื่อ-นามสกุลและภาพของตนเอง จากนั้นได้นำไปถ่ายเอกสารและรับรองสำเนา ส่งให้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเพื่อใช้ประกอบในการพิจารณาจัดคนสู่ตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และเพื่อปรับเปลี่ยนสายงานจากตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับชำนาญงาน เป็นสายงานประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ ต่อมาสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งให้นางสมหวังดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการในปี ๒๕๕๒ มีการตรวจสอบพบว่านางสมหวังไม่ได้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีดังกล่าวแต่อย่างใด และนางสมหวังยอมรับว่าตนได้ทำการปลอมวุฒิการศึกษาจริง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงได้แก้ไขคำสั่งแต่งตั้งนางสมหวัง จากตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ เป็นตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับชำนาญงาน

พฤติการณ์ของนางสมหวังดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๘ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงโทษปลดออกจากราชการ (นางสมหวังกระทำความผิดเมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๑ ก่อนที่พระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลักษณะ ๔ และลักษณะ ๕ มีผลใช้บังคับ) และเรื่องนี้ได้มีการแจ้งความ ดำเนินคดีอาญาแก่นางสมหวัง ในเรื่องที่ปลอมวุฒิการศึกษาดังกล่าว

ตอน “ ช่วยราชการ ”

นางแก้วตา ข้าราชการ มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม คือ นำใบรับรองแพทย์ของโรงพยาบาลที่อยู่ที่ตน ไปออกให้กับคนไข้ที่มารับบริการที่คลินิกส่วนตัว โดยในช่วงเวลา ๒ เดือน ได้มีการออกใบรับรองแพทย์จำนวนหลายฉบับ โดยมีทั้งที่เก็บเงินและไม่ได้เก็บเงินค่าออกใบรับรองแพทย์ทั้งนี้ นางแก้วตา ให้การรับสารภาพว่าตนได้ออก ใบรับรองแพทย์ดังกล่าวที่คลินิกส่วนตัวจริงโดยมีเจตนาเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระของโรงพยาบาล

พฤติการณ์ของนางแก้วตาดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบ แบบแผนของทางราชการ และฐานอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ตามมาตรา ๘๒ (๒) มาตรา ๘๓ (๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน ในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๒ เดือน

ตอน “ ฉลองปีใหม่ ”

นายวันชนะ ข้าราชการเมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๑ เวลาประมาณ ๒๑.๐๐ น. นายวันชนะ ได้ขับ รถยนต์ไปบนถนนในขณะที่มีอาการเมาสุรา เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ตั้งด่านตรวจ ให้สัญญาณหยุดรถและขอตรวจวัด ระดับแอลกอฮอล์ นายวันชนะได้พูดเสียงดัง เอะอะโวยวาย และใช้คำพูดไม่สุภาพ “มึง กู” กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ และผลการตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ของนายวันชนะวัดค่าได้ปริมาณ ๑๘๐ มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ซึ่งเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ (๕๐ มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์) พนักงานสอบสวนได้ดำเนินคดีแก่นายวันชนะในความผิด ฐานเป็นผู้ขับขี่รถในขณะที่เมาสุราหรือเมาอย่างอื่น และศาลแขวงมีคำพิพากษาว่านายวันชนะ มีความผิดฐานดังกล่าว โดยให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี และ คุมประพฤติ ๑ ปี

พฤติการณ์ของนายวันชนะดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

ตอน “ เท็จเจ็ดร้อยบาท ”

นายบุญมี ข้าราชการ ไม่ได้ออกไปปฏิบัติราชการในการออกหน่วยเพื่อให้บริการตรวจรักษาผู้ป่วยนอก สถานที่แต่ได้ทำเอกสารรายงานว่าตนได้ออกไปปฏิบัติราชการและขอเบิกเงินค่าตอบแทนในการออกไปปฏิบัติงาน นอกสถานที่และได้รับเงินค่าตอบแทนไปจำนวน ๗๐๐ บาท โดยที่ไม่ได้ออกไปปฏิบัติงานจริง เมื่อมีการตรวจสอบเรื่องร้องเรียน ในเรื่องดังกล่าว นายบุญมี ได้จัดทำเอกสารที่เป็นเท็จนำมาแสดงว่าตนได้ตรวจรักษาผู้ป่วยจำนวนหนึ่งและเป็นผู้ที่บันทึกข้อมูล ในเอกสารการตรวจรักษาผู้ป่วยด้วยลายมือของตนเอง เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันว่าตนได้ไปปฏิบัติงานในวันที่มีการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวจริง

พฤติการณ์ของนายบุญมีดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษ ปลดออกจากราชการ

ตอน “ฝากพิเศษ”

นายสมหวัง ตำแหน่งแพทย์ชำนาญการ มีหน้าที่ตรวจรักษาผู้ป่วย ผ่าตัดและหัตถการทางสูตินรีเวช ทั้งหมด นายสมหวังได้ทำการรับฝากครรภ์พิเศษในโรงพยาบาลของทางราชการ หลังจากที่ทำคลอดเสร็จแล้ว ผู้ป่วยหรือญาติผู้ป่วยจำนำเงินใส่ซองมาให้กับนายสมหวัง เป็นค่าฝากพิเศษและทำคลอด รายละ ๓,๐๐๐ บาท ต่อมาได้มีผู้ร้องเรียนเรื่องดังกล่าวขึ้น จากการสอบสวนนายสมหวังให้การรับว่าตนได้กระทำการดังกล่าวจริง และได้รับเงินค่าฝากครรภ์พิเศษดังกล่าว และมีบางรายเมื่อทำคลอดเสร็จก็เจียบเฉยไม่ยอมจ่ายเงินให้

พฤติการณ์ของนายสมหวังดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนเองหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเอง ตามมาตรา ๘๓ (๓) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เนื่องจากนายสมหวังไม่เคยกระทำผิดทางวินัยมาก่อน และปฏิบัติหน้าที่มาด้วยดีตลอด จึงงดโทษให้และให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร

ตอน “ ไปเลี้ยงควาย ”

นางสาวทองหยิบ ข้าราชการ มีหน้าที่ให้บริการแก่ผู้ป่วย แต่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อผู้มารับบริการ โดยใช้กิริยาและวาจาที่ไม่สุภาพ พูดเสียงดัง ส่อเสียด และตะคอก เช่น พูดว่า “อย่าไปยกขึ้นเตียงนะให้นอนอยู่ตรงนั้น ไม่ต้องไปช่วย อะไรจะเหนื่อยง่ายขนาดนั้น” นอกจากนี้ยังแสดงพฤติกรรมในทำนองดังกล่าวต่อข้าราชการที่เป็นผู้ร่วมงาน เช่น พูดว่า “อีแก่ มายุ่งอะไรกับเขาด้วย จีเง่า” และ “เกษียณออกไปต้องให้ไปเลี้ยงควาย”

พฤติการณ์ของนางสาวทองหยิบดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อยระหว่างข้าราชการด้วยกัน และฐานดูหมิ่นและเหยียดหยามประชาชนผู้ติดต่อราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๓) มาตรา ๘๓ (๔) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

ตอน “ขายของหลวง”

นายสมยา ข้าราชการ มีหน้าที่ให้บริการจ่ายยาผู้ป่วยนอก ได้นำยาของทางราชการไปจำหน่ายผ่านเว็บไซต์ ชื่อ www.phramasomyar.com เมื่อทางหัวหน้าห้องจ่ายยาผู้ป่วยนอกและหัวหน้ากลุ่มงานเภสัชกรรมทราบเรื่องนี้ จึงได้ปรึกษากัน และทำการล่อซื้อยา จำนวน ๓ รายการ คือ ยา TELFAST ๖๐ มิลลิกรัม ๑๐๐ เม็ด ยา SERITIDE ACCUHALER จำนวน ๑ หลอด และยา RHINO-CORT จำนวน ๑ หลอด โดยได้ทำสัญลักษณ์เป็นจุดด้วยปากกาเมจิกที่กล่องยาทั้งสามชนิดซึ่งเป็นยาของโรงพยาบาลและวางไว้บนชั้นวางยาจำหน่ายทั้งชั้น ซึ่งตั้งอยู่ในห้องบริการจ่ายยาผู้ป่วยนอก จากนั้นก็ได้ทำการสั่งซื้อยาทั้งสามชนิดดังกล่าวผ่านทางเว็บไซต์ดังกล่าว และเมื่อได้รับกล่องพัสดุที่สั่งซื้อมาแล้ว พบว่าหน้ากล่องยา TELFAST ๖๐ มิลลิกรัม ๑๐๐ เม็ด ยา SERITIDE ACCUHALER จำนวน ๑ หลอด และยา RHINO-CORT จำนวน ๑ หลอด ตามจำนวนที่สั่งซื้อและเป็นยาของทางราชการที่ได้สัญลักษณ์ไว้

พฤติการณ์ของนายสมยาดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ตอน “ อบรม ”

นายทองดี ข้าราชการ ได้ยืมเงินราชการและลงชื่อในโครงการอบรมเป็นผู้เสนอโครงการอบรมทางด้านสุขภาพ รวมจำนวน ๒ วัน นายทองดี ได้จัดทำเอกสารหลักฐานขออนุมัติเบิกจ่ายเงินตามโครงการอบรมส่งให้กับการเงินเพื่อหักล้างเงินเพื่อหักล้างเงินยืมสำหรับเป็นค่าอาหารว่างและเครื่องดื่มเป็นจำนวนเงิน ๑๐,๖๐๐ บาท โดยลายมือชื่อผู้เข้าร่วมอบรมในเอกสารประกอบการหักล้างเงินยืมนั้น มิใช่เป็นลายมือชื่อที่แท้จริงของผู้เข้ารับการอบรมแต่เป็นลายมือชื่อปลอม และมีได้มีการจัดอบรมตามโครงการดังกล่าวแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนายทองดีดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ตอน “ แพ้ยา ”

นางสมหญิง ข้าราชการ ขณะปฏิบัติราชการอยู่เวรนอกเวลาราชการเพื่อให้บริการผู้ป่วยตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา นั้น มีคนไข้มาที่คลินิกส่วนตัวของสามีนางสมหญิงซึ่งได้รับอนุญาตให้เปิดสถานพยาบาล นางสมหญิงได้ออกไปที่คลินิกและนำยาของทางราชการไปฉีดให้กับคนไข้ พร้อมทั้งคิดค่าบริการ จำนวน ๑๐๐ บาท หลังจากคนไข้กลับบ้านไปแล้วก็มีอาการซึม ซักเกร็ง และอาเจียนหลายครั้งจนหมดสติ ต่อมาได้นำคนไข้ไปส่งที่โรงพยาบาล และเสียชีวิตในเวลาต่อมา แพทย์วินิจฉัยสาเหตุการตายของคนไข้ว่าเสียชีวิตจาหัวใจหยุดเต้นจากภาวะช็อก กรณีดังกล่าว นางสมหญิงไม่ได้อยู่ปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา นอกจากนี้นางสมหญิงไม่ได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม จึงไม่สามารถที่จะประกอบวิชาชีพเวชกรรมด้วยการตรวจโรค วินิจฉัยโรคและฉีดยาที่คลินิกส่วนตัวของสามีตนเอง ตามมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕ อันเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมาย และทำให้คนไข้ได้รับความเสียหายถึงแก่ความตาย ซึ่งเป็นผลโดยตรงจากการกระทำของนางสมหญิง

พฤติการณ์ของนางสมหญิงดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ตามมาตรา ๘๕ (๑) ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

ตอน “ กรรมเพราะโกงเงินพระ ”

นางสาวกรรมสนอง เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๕ มีหน้าที่รับ-จ่ายเงินสดประจำวันและจ่ายเงินคืนให้แก่ผู้ป่วยและออกใบเสร็จรับเงินค่ารักษาพยาบาลตามสิทธิต่างๆ ของโรงพยาบาล นางสาวกรรมสนอง ได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลจากผู้มารับบริการ ตามเอกสารเวชระเบียนและตามใบเสร็จรับเงิน (ต้นฉบับ) จำนวน ๔ ครั้ง รวมเป็นเงิน ๘,๔๐๐ บาท แต่เขียนสำเนาใบเสร็จรับเงิน มีจำนวนเงินน้อยกว่าต้นฉบับและนำเงินส่งให้กับโรงพยาบาล เป็นเงิน ๔,๔๐๐ บาท และได้นำเงินส่วนต่างไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว รวมจำนวน ๔,๐๐๐ บาท เหตุที่ตรวจสอบพบการทุจริตดังกล่าวเพราะว่ามีพระภิกษุรูปหนึ่ง ได้นำใบเสร็จขอรับเงินค่า เลนส์ตาเทียมมาติดต่อเพื่อจะขอเงินคืนจำนวน ๔,๐๐๐ บาท เนื่องจากไม่ได้เปลี่ยนเลนส์ตา เมื่อตรวจสอบก็พบว่าสำเนาฉบับของใบเสร็จรับเงินฉบับดังกล่าว ระบุจำนวนเงินเพียง ๒,๐๐๐ บาท และเมื่อตรวจสอบ ข้อมูลย้อนหลังเทียบกับรายการค่ารักษาพยาบาลตามเอกสารเวชระเบียนคนไข้ในกับสำเนาใบเสร็จรับเงิน แล้วพบว่าจำนวนเงินไม่ตรงกันอีก ๓ ฉบับ พฤติกรรมของนางสาวกรรมสนอง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ตอน “ ยี่สิบหกล้านเท่านั้นเอง ”

นางแสบ เจ้าหน้าการเงิน มีหน้าที่และรับผิดชอบงานการเงิน บัญชี และ จัดทำหลักฐานการเบิกจ่าย รวมทั้งมีอำนาจลงนามเบิกถอนเงินฝากธนาคารร่วมกับผู้บริหารโรงพยาบาล ได้เบิกถอนเงินในบัญชีเงินฝากของโรงพยาบาล เพื่อนำฝากเข้าบัญชีของโรงพยาบาล และได้มอบฉันทะให้นางแสบเป็นผู้รับเงิน แต่เมื่อนางแสบรับเงินจากธนาคารมาแล้ว ก็ไม่นำฝากเข้าบัญชี แต่กลับยกยอกเงินไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว คือ บัญชีค่าใช้จ่ายพัฒนาสถานบริการโรงพยาบาล ๕% รวม ๕ ครั้ง เป็นเงินจำนวน ๒,๒๓๓,๐๐๐ บาท บัญชีกองทุนพัฒนาโรงพยาบาล ๖๐% รวม ๓๐ ครั้ง เป็นเงินจำนวน ๑๓,๖๙๖,๐๖๓.๐๓ บาท บัญชีประกันสังคม รวม ๘ ครั้ง เป็นเงินจำนวน ๔,๙๕๓,๑๖๒.๐๙ บาท นอกจากนี้ นางแสบ

ยังได้ยกยอกเงินฝากธนาคารบัญชีกองทุนและมูลนิธิต่าง ๆ ของโรงพยาบาลอีก สรุปรวมทั้งหมดจำนวน ๑๓ บัญชี เป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๒๖,๓๔๔,๑๔๘.๘๘ บาท และนางแสบได้ละทิ้งหน้าที่ราชการไปโดยไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย ต่อมาได้ถูกตำรวจจับกุมดำเนินคดี พฤติการณ์ของนางแสบดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ตอน “คนหลวงก็บรณนัตหลวง”

นายสรรชัย ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาล ได้เบียดบังทรัพย์สินของราชการนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว โดยนำบิลน้ำมันของโรงพยาบาล ไปเขียนเติมน้ำมันใส่รถยนต์ส่วนตัวยี่ห้อวอลโว่ และรถจี๊ปแกรนด์เชอโรกี แล้วเบิกจ่ายเงินค่าน้ำมันจากเงินบำรุงของโรงพยาบาลเป็นระยะเวลา ๓ ปี รวมจำนวน ๒๓๒ ครั้ง เป็นเงินรวม ๒๙๐,๐๐๐ บาท ทั้งที่นายสรรชัยก็นำรถยนต์ราชการไปใช้ทั้งในเวลาราชการและนอกเวลาราชการอีกด้วย

พฤติกรรมของนายสรรชัยดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ตอน “ เอารถหลวงและทรัพย์สินหลวงไปใช้ส่วนตัว ”

นายเก่ง นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ ขณะดำรงตำแหน่งระดับสูงในหน่วยงาน ใช้อำนาจหน้าที่โดยทุจริต สั่งให้เจ้าหน้าที่นำเก้าอี้ ๑๐๐ ตัว พร้อมผ้าคลุมเก้าอี้ เครื่องถ่ายวิดีโอ ๒ เครื่อง เครื่องเล่นวีดีโอ กล้องถ่ายรูป ผ้าเต็นท์หลายผืน รวมทั้งรถยนต์ส่วนบุคคลอีก ๔ คัน นำไปใช้ในงานวิเวกบุตรสาว เพื่อใช้รับส่งผู้เข้าร่วมพิธีและขนย้ายอุปกรณ์ ทั้งที่บ้านพักและที่โรงแรม ทั้งหมดเป็นทรัพย์สินของราชการ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ชี้มูลความผิดการกระทำของจำเลยเป็นการใช้อำนาจโดยทุจริต เพื่อประโยชน์ส่วนตัว สร้างความเสียหายแก่รัฐ และหน่วยงานที่ตนสังกัด ขอให้ศาลพิพากษาลงโทษตามความผิด

ศาลศาลอาญาทุจริตและประพฤติมิชอบ พิเคราะห์ค่าเบี่ยงเบนและพยานหลักฐานโจทก์ เห็นว่าการกระทำของจำเลยเป็นการทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่จริง พิพากษาจำคุก ๕ ปี ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท แต่จำเลยให้การรับสารภาพ ค่าให้การรับสารภาพของจำเลยเป็นประโยชน์ในการพิจารณาคดี ลดโทษให้กึ่งหนึ่งคงจำคุกจำเลยไว้ ๒ ปี ๖ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท จำเลยสำนึกผิดและชดใช้ค่าเสียหายคืนให้รัฐทันที ประกอบกับเป็นแพทย์ได้ทำคุณประโยชน์ต่อสังคม รวมทั้งไม่เคยต้องโทษจำคุกมาก่อน จึงให้รอลงอาญา ๒ ปี

